

Sabbatsfontein

Adrian Ebens

Sabbatsfontein

My opregte dank aan Craig Jacobson, Eddie Perez, Ruben Olschewsky, Craig Jones, Trevor Russell, Jeff Wilson, Graham Tierney, Gary Hullquist, Frank Klin, Joanne Isaak, Igor Vujica, Steve Lentz, George Kerr, Philip Garber, John Van Den Burgh, Sharyn Petryczanko, Bill and Judy Antell, Jannene Howse, Dejan Andov, Glenn Coopman, Hein de Wit en Jim Raymond vir jul aanmoediging.

Mag die vreugde van ons Vader op julle rus deur Christus Jesus ons Here.

Gedruk in Suid-Afrika deur

maranathamedia.com

maranathamedia.co.za

2019

Inhoud

Die Seën van die Vader se Vreugde.....	5
Die Verlies van Seunskap deur Sonde	8
Geen Sabbat Sonder 'n Offer	10
Die Evangelie in die Wet	13
Soos 'n Fontein wat Vloei.....	16
Seisoene van Verkwikking	18
Uitbreiding van die Seëninge	20
Die Sabbat Met Groter Krag.....	24
Die Middernagkreet	28
Uit die Duisternis Geroep	31
Identiteitsoorlog	32
Vertel dit aan die Wêreld	33
Die Seëning	35
'Return of Elijah' en 'Life Matters'	37
Die Goddelike Patroon	39
Die Goddelike Patroon van die Sabbat	42
Boodskap Ontvang op Vasgestelde Tye van Sabbatte	44

Die Seën van die Vader se Vreugde

Psalms 33:8-9 Laat die hele aarde vir die HERE vrees; laat al die bewoners van die wêreld vir Hom bedug wees; (9) want Hý het gespreek, en dit was; Hý het gebied, en dit staan.

Dit sou ongelooflik gewees het om een van die engele te wees ten aanskoue van die Meesterbouer, die Seun van die Lewendige God, wat hierdie wêreld tot stand gespreek het.

Efésiërs 3:9 en vir almal aan die lig te bring wat die gemeenskap is van die verborgenheid wat van alle eeue af verborge was in **God wat alles geskape het deur Jesus Christus**.

Johannes 1:1-3 IN die begin was die Woord, en **die Woord was by God, en die Woord was God**. (2) Hy was in die begin by God. (3) **Alle dinge het deur Hom ontstaan**, en sonder Hom het nie een ding ontstaan wat ontstaan het nie.

Deur Sy koms om by ons te kom woon, sou Jesus God openbaar aan beide mense en engele. **Hy was die Woord van God – Gods gedagtes hoorbaar uitgedruk**. *Die Koning van die Eeue*, bl. 13.2.

Die Seun van God is die Woord van God, God se denke hoorbaar uitgedruk. Al die Vader se kreatiewe krag was aan Sy Seun gegee om die wêreld tot stand te spreek.

Die Opperheerser van die heelal het Sy liefdewerk nie alleen gedoen nie. Hy het 'n deelgenoot gehad – 'n medewerker wat Sy planne kon waardeer en kon deel in die vreugde om aan geskape wesens geluk te bring. “In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God. Hy was in die begin by God.” Johannes 1:1,2. Christus, die Woord, die eniggeborene van God, was een met die ewige Vader – een van aard, een van karakter, een van doel – Hy was die enigste wese wat kon meedoen aan die raadsbesluite en planne van God. *Patriarge en Profete*, bl. 22.1

Soos wat Christus die woorde van Sy Vader gespreek het, het die wêreld tot stand gekom. Soos die gras, bome en blomme na vore gekom het deur die gesproke Woord, het die Vader na Sy Seun gedraai en gesê, "Dit is goed, Seun."

Spreuke 8:29-30 toe Hy vir die see sy grens gestel het, dat die waters sy bevel nie sou oortree nie; toe Hy die fundamente van die aarde vasgelê het — (30) toe was ek 'n kunstenaar naas Hom, en **ek was dag vir dag vol verlustiging en het gespeel voor sy aangesig altyd.**

Elke dag van die skepping, het die Seun van God die vreugde van Sy Vader in Hom gevoel. Die Seun van God het Hom verbly in die seën van Sy Vader deur die skeppingsproses. Soos elke dag verby gegaan het, het die vreugde en plesier van Vader en Seun gegroei. Terwyl Hulle gesien het hoe Adam en Eva in verwondering staan oor die skepping wat hulle omring, het die Vader en Seun wonderlike vreugde gevoel in die geskenk wat Hulle so vrylik gegee het. Hulle was saam bly in Hul agape liefde. En toe, uiteindelik het die Sabbat gekom, en soos die Vader die werke van die skepping aanskou; soos Hy op die berge, dale en riviere en al die wesens wat op die aarde swerf gekyk het, het Hy vreugdevol met Sy Seun gepraat, en gesê:

Jy is my Geliefde Seun in wie Ek my verlustig.

Op hierdie dag was die Seun van God deur Sy Vader geseën. Die Gees van die Allerhoogste het op Hom gerus en die Seun was verfris.

Exodus 31:17 ... in ses dae het die HERE die hemel en die aarde gemaak, maar op die sewende dag het Hy gerus en Hom verkwik.

Die woord *verkwik* in Hebreuse beteken *blaas op*. Hierdie blaas op die Seun was die Vader se vreugde in Sy Seun. Die Seun het gereageer met verering en aanbidding aan Sy Vader vir alle dinge wat aan Hom gegee is.

...vloei die Vader se lewe deur die geliefde Seun tot almal: deur die Seun keer dit terug in lof en blymoedige diens, in 'n vloedgolf van liefde, na die Hoofbron van alles. *Die Koning van die Eeue*, bl.15.2.

Genesis 2:3 En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat God geskape het deur dit te maak.

Die seën wat God in die Sabbat geplaas het en wat elke week in herinnering gebring word, is die verkwikking wat die Seun deur Sy Vader se vreugde ervaar. Elke sewende dag Sabbat word daar op die Seun van God geblaas deur die Vader in herinnering van daardie vreugde wat Hy vir Sy Seun gevoel het toe die

skeppingsweek voltooi is. Diegene wat in Christus is, ontvang van hierdie seën. Deur Christus Jesus word ons erfgename van hierdie seën.

Efësiërs 1:3-5 GESEËND is die God en Vader van onse Here Jesus Christus wat ons geseën het met alle geestelike seëninge in die hemele in Christus, (4) soos Hy ons in Hom uitverkies het voor die grondlegging van die wêreld om heilig en sonder gebrek voor Hom in liefde te wees, (5) deurdát Hy ons voorbeskik het om ons as sy kinders vir Homself aan te neem deur Jesus Christus, na die welbehae van sy wil,

Die grootste geestelike seën wat ons in Christus kan ontvang, is om te weet dat die Vader ons liefhet. Deur geloof sien ons die Vader Sy arm in heerlikheid om Sy Seun plaas en Hom kus met Vaderlike liefde en sê: "Jy is My Seun, en Ek verlustig My in Jou!"

Wat anders kon die Seun van God ervaar behalwe volledige en volmaakte rus in daardie seën wat oor Hom uitgespreek is. Is daar enigiets anders wat jy begeer as om in die boesem van die Vader te wees en met absolute sekerheid te weet dat Hy jou liefhet en Hom in jou verheug?

Die evangelie bring hierdie voltooide werk na ons.

Hebreërs 4:2-4 Want aan ons is die evangelie ook verkondig net soos aan hulle [Israel]... (3) Want ons wat geglo het, gaan die rus in, ...sy werke van die grondlegging van die wêreld af volbring is. (4) **Want Hy het êrens van die sewende dag so gespreek: En God het op die sewende dag van al sy werke gerus.**

Die werk van skepping en verlossing is dieselfde. Beide bring jou in die omhelsing van die Vader om volkome rus en vreugde in Hom te ervaar. Jesus Christus open hierdie ervaring vir elkeen van ons, en soos elke sewende dag na ons toe kom, kan ons in dieselfde rus ingaan wat Christus ervaar het sedert die grondlegging van die wêreld. Elke Sabbat kan ons deur die Seun 'n groter mate die vreugde van die Vader smaak.

En die woorde wat tot Jesus by die Jordaan gespreek is, "Dit is My geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het," sluit die ganse mensdom in. Die Vader het tot die Seun as ons verteenwoordiger gespreek. Met al ons sondes en swakhede word ons nie as waardeloos wegwerp nie. Hy het ons begenadig in die Geliefde. (Efe. 1:6) Die

heerlikheid wat op Christus gekom het, is 'n pand van die liefde van God vir ons. *Die Koning van die Eeue*, bl.106.3.

Dit is die seën soos vervat in die Sabbat. Dit is die verfrissing en hernuwing van die bande van liefde tussen ons en ons Vader deur Christus. Soos die Vader sy Gees elke Sabbat oor ons blaas, graveer Hy sy Naam dieper op ons siele. Hoe kosbaar is die Sabbatdag vir die kinders van God! O, vir 'n duisend woorde om my groot Verlosser se lof te kan besing. In Hom is ek gekoppel aan die vreugde van my Vader; ek is aanvaar in die Geliefde.

Die Verlies van Seunskap deur Sonde

Dit was die toestand van Adam voordat hy geval het. Deur die Seun van God het Adam in die versekering van die Vader se liefde gebly, totdat die vernietiger tussenbeide getree het. Satan het geweier om homself aan die Seun van God te onderwerp, en sodoende het hy homself buite die vreugde van Sy Vader geplaas. Die Gees van die Vader se vreugde vloei net deur Sy Seun. As ons die seën en vreugde van die Vader begeer, moet ons uit die fontein drink wat slegs in Christus Jesus gevind word. Toe Satan Christus verwerp het, het hy ook sy eie identiteit as 'n seun van God verwerp. Ten einde 'n seun te wees, moet ons na die Seun kyk, want deur aanskouing word ons verander. Satan het sy seunskap aan God verwerp en begin om die seël van die Vader uit sy gedagtes te vee. Hy het dit vervang met 'n verborgenheid wat hom toegelaat het om homself te aanbid.

Die vors van die engele het hom ten doel gestel om die oppermag van die Seun van God te betwis en sodoende die wysheid en liefde van die Skepper verdag te maak. Hy het op die punt gestaan om die vermoëns van daardie meesterbrein wat, naas dié van Christus, die bekwaamste onder die leërskaare van God was, in te span om hierdie doel te bereik. Maar Hy wat verlang dat die wil van al Sy skepsele vry moet wees, het niemand onbeskut laat bly teen die verwarrende drogredes waardeur die opstand homself sou probeer regverdig nie. *Patriarge en Profete*, bl. 24.3.

As Lucifer onderdanig gebly het aan die Seun van God kon hy voortdurend steeds die genot van die Vader deur Christus ondervind het. Deur die Gees van Christus te besit kon hy 'n seun van God gebly het. Ongelukkig het hy dit verwerp, en deur sy posisie op te gee, het hy in die duisternis van waardeloosheid verval.

Satan staan verstom oor sy nuwe toestand. Sy geluk was weg. Hy het na die engele gekyk wat eens saam met hom so gelukkig was, maar nou saam met hom uit die hemel verban was. Voor hul val het geen skadu van ontevredenheid hul perfekte vreugde geskend nie. Nou het alles so anders gelyk. Hulle voorkoms, wat die beeld van hul Skepper gereflekteer het, was duister en wanhopig. Twis, tweedrag, en bitter beskuldiging het onder hulle geheers. Vry vertaal vanuit *Spirit of Prophecy*, Vol. 1, bl. 28

Die soet lig van die hemel het hy verloor en die ellendigheid wat hy nou beleef, die skuldgevoel wat dit op hom afgedwing het, en die teleurstelling wat hy in homself ervaar het omdat daar nie aan sy verwagtings voldoen is nie, was die oorsaak van sy hartseer. Vry vertaal vanuit *Spirit of Prophecy*, Vol. 1, bl. 30

Adam en Eva het die somberheid en wanhoop van Satan geërf toe hulle van die vrug geëet het waarvan hulle beveel was om nie te eet nie. Hierdie somberheid en waardeloosheid kom direk van die verlies aan identiteit. Dit was verlore omdat hulle hul rug gedraai het op die Vader se vreugdevolle rus wat in Sy Seun gesetel is. Dit was die hartseer van 'n self-opgelegde weeskind. Hierdie selfde verlies en verdriet bestaan vandag nog:

1 Johannes 2:23 Elkeen wat die Seun loën, het ook nie die Vader nie.

Dit is nie moeilik om te verstaan dat wanneer 'n persoon voel hy het min of geen waarde, dit manifesteer in self-vernietigende waardeloosheid. Sonde is die manifestasie van die geloof dat die Een wat ons lewe gegee het, nie waarde aan ons heg nie. Die slang het dit in die tuin geïnsinueer.

Genesis 3:5 maar God weet dat as julle daarvan eet, julle oë sal opgaan, sodat julle soos God sal wees deur goed en kwaad te ken.

Satan het voorgestel dat God 'n seën van Adam en Eva weerhou het. Hierdie opvatting het gelei tot die gedagte dat God hulle nie werklik liefgehad het nie. Die gedagte dat God ons nie werklik liefhet nie, lei tot sonde, "en as die sonde tot volle ontwikkeling gekom het, bring dit die dood voort." (Jakobus 1:15).

Die oplossing vir sonde is dus die openbaring van die liefde van God aan ons as ons vreugdevolle Vader. Die plek waar hierdie liefde ten volle gemanifesteer word, is in die vreugde wat God teenoor Sy Seun op die eerste Sabbat in Eden uitgedruk het. Die Sabbat is dus die bemiddeling waardeur die Gees van die

Vader ons gedagtes herstel na Sy liefdevolle sorg vir ons. Dit is op hierdie dag wanneer Christus sy Gees op ons blaas en dan word ons gedagtes geheilig in 'n begrip van die liefde van die Vader.

Slegs deur Christus ontvang ons die volledige seën van die Vader. Soos Christus se Heerskappy in die Sabbat gevind word, kan ons dus slegs deur die Sabbat die volledige seën van die Vader ontvang. Daarom is die Sabbat die heiligmakende teken of wonderwerk van ons God.

Eségiël 20:12 Daarby het Ek ook my sabbatte aan hulle gegee om 'n teken [Strong's H226 wonderwerk] te wees tussen My en hulle, dat hulle kan weet dat dit Ek, die HERE, is wat hulle heilig.

Die kwessie van ons seun- en dogterskap van God is die sleutel tot die stryd tussen Christus en Satan. Satan het dit geopenbaar toe hy aan Christus gesê het:

Matthéüs 4:3 ...As U die Seun van God is, sê dat hierdie klippe brode word.

Satan het die seunskap van Christus en hoe dit gedefinieer is, bevraagteken. Die Vader het 40 dae vroeër aan Christus gesê dat Hy Sy Seun was. Sou Christus die Vader se woord glo of probeer om dit deur Sy krag te bewys? Christus het deur geloof in die woord van Sy Vader gerus en vertrou dat God werklik Sy Vader is. Deur pogings aan te wend om te bewys dat Hy 'n seun is, sou beteken dat Hy die woord van God nie deur geloof aanvaar het nie.

Soos die Seun van God die seël ontvang van Sy Vader se seën op die eerste Sabbat van die skepping, so word ons ook heeltemal herstel en verseël in ons seunskap met God deur die Sabbat. Dit is die rede waarom die Sabbat die groot toets in die finale krisis sal wees.

Geen Sabbat Sonder 'n Offer

Sou dit nie 'n eenvoudige ding vir Adam en sy kinders gewees het om elke week op die Sabbat te kom om die Vader se seën te ontvang nie? Dan begin die proses van herstel van die Vader se vreugde in Sy kinders. Dit was nie moontlik nie, want toe Satan weggedraai het van sy seunskap aan God, het hy die gees van seunskap wat in Christus gevind word, verwerp. Trouens, Satan wou die Seun van God van die begin af doodmaak:

Johannes 8:44 Julle het die duiwel as vader, en die begeertes van julle vader wil julle doen. Hy was 'n mensemoordenaar van die begin af en staan nie in die waarheid nie, omdat daar in hom geen waarheid is nie. Wanneer hy leuentaal praat, praat hy uit sy eie, omdat hy 'n leuenaar is en die vader daarvan.

Toe Adam homself aan Satan onderwerp het, was hy deur 'n weeskindgees oorval wat Christus gehaat het en wat eerder erken wou word as 'n gelyke. Soos Satan in die begin gesê het:

Jesaja 14:14 Ek wil klim bo die hoogtes van die wolke, my gelykstel met die Allerhoogste!

Dit is onmoontlik om die Vader se vreugde te ontvang as ons weier om te aanvaar dat ons harte van nature in stryd is met die Seun van God. God is lief vir ons, maar ons kan nie Sy liefde ontvang nie tensy ons terugkeer na seunskap. Dus, om in die Sabbatsrus in te gaan moet ons erken dat ons eie natuur verantwoordelik is vir die dood van die Seun van God. Elke begeerte om eerste te wees, elke poging om jouself beter as 'n ander te bewys, elke poging om persoonlike krag te vertoon, om waardeer te word, is altyd 'n poging om die Seun van God te vermoor.

Jeremia 9:23-24 So sê die HERE: Laat die wyse hom nie beroem op sy wysheid nie, en laat die sterke hom nie beroem op sy sterkte nie, laat die ryke hom nie beroem op sy rykdom nie; (24) maar laat hy wat wil roem, hom hierop beroem dat hy verstaan en My ken, dat Ek die HERE is wat goedertierenheid, reg en geregtigheid op die aarde doen; want in dié dinge het Ek 'n behae, spreek die HERE.

Om te roem in ons eie wysheid, mag, of rykdom is om nie die Vader te ken nie. Dit is om te ontken dat alles van Hom kom. Die Seun van God is voortdurend in 'n staat van erkenning dat Hy alles van Sy Vader ontvang het.

Johannes 5:19 Jesus het toe geantwoord en vir hulle gesê: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, die Seun kan niks uit Homself doen tensy Hy die Vader dit sien doen nie. Want alles wat Hý doen, dit doen die Seun ook net so.

Johannes 3:34-35 Want Hy wat God gestuur het, spreek die woorde van God; **want God gee Hom die Gees nie met mate nie.** (35) Die Vader het die Seun lief en het alles in sy hand gegee.

Dit is dus onmoontlik om die vreugde van die Vader in ons te ontvang wanneer ons nie na Hom kom in die Gees van Sy Seun nie. Die enigste manier om dit te doen, is om te erken dat ons van nature in stryd is met die Seun van God. Ons gesindhede en gedrag is sodanig dat, wanneer ons die kans gegun word, ons Christus sou vermoor.

Die manier waardeur ons hierdie erkenning maak, is om die dood van Christus vir ons te bely. Wanneer ons aanvaar dat Hy vir ons oortredinge gewond was en verbrysel was vir ons ongeregthede, word die deur in die heiligdom van ons Vader vir ons oopgemaak om Sy seën te ontvang. Elke selfsugtige begeerte wond en martel die Seun van God. Ons durf nie bloot te aanvaar dat Jesus 2000 jaar gelede vir ons gely het nie, maar "vandag as julle Sy stem hoor, verhard nie julle harte nie." Vandag is Hy gewond, vandag ly Hy as gevolg van ons selfsug, vandag word Hy verag en verwerp deur die mensdom. Wanneer hierdie werklikheid ons oë open, dan, en slegs dan, kan ons die ware Sabbatservaring ondervind.

Dit is onmoontlik om in die Sabbatsrus in te gaan wanneer ons nie die offer van Christus aanvaar nie. Niemand kan rus in Christus ondervind terwyl hy terselfdertyd Christus kruisig en Hom openlik tot skande maak. (Heb 6:6). Daarom kan ons nie voor die Here met leë hande verskyn nie (Eks. 23:15). Ons moet kom met 'n offer. Ons offer is 'n verslae hart en 'n gebroke gees (Ps 51:19) in erkenning van ons natuurlike selfsug en ons haat teenoor Christus. Ons offer en die Sabbat is altyd gekoppel. Die een verskaf ingang tot die ander. Hierdie waarhede word bevestig deur die stryd rondom ons identiteit as seuns en dogters van God. Totdat ons dit aanvaar dat ons in ons sondige toestand die Seun van God onder ons voete vertrap, kan ons nooit in ware kindskap tot God ingaan nie. Totdat ons erken dat die lyding van die Seun ons toedoen is, kan ons nie seuns word nie, maar bly ons eerder waardelose mense wat nie kan ophou sonde doen nie. Sonde is die bewys van verlore seun- of dogterskap; dit is 'n bewys dat ons nie rus gevind het in die ware liefde van die Vader nie.

As 'n geneesmiddel vir sonde sien ons dat die Sabbat 'n baken van hoop word. Wanneer ons die gebroke Verlosser aan die kruis sien, raak ons bewus van dit wat ons sondige begeertes aan Hom gedoen het. Dan kan ons in bekering na God terugkeer en die seën van Christus ontvang en die soet genot wat God vir Sy Seun het, smaak. Ons word aanvaar in die Geliefde, en deur geloof behoort al die geestelike seëninge wat Christus besit, aan ons. In hierdie verhouding tot God hou ons op om sonde te doen, omdat ons nie meer Sy liefde in twyfel trek nie, en rus ons in volmaakte vreugde, met die wete dat die Vader ons altyd sal liefhê en koester en net die beste vir ons wil doen.

Wat 'n kosbare gedagte! Wat 'n verhewe troos het ons in Christus en Sy Sabbat. Op die Sabbat sien ons hoe die Gees van Christus uit die troon van God vloei, dit dra die vreugde van die Vader en soek ingang in alle harte wat vir Hom geopen is. Diegene wat Christus se offer aanvaar en Sy gebooe aanneem, verbind hulself tot die Sabbat en deur geloof gaan in hulle tot al die volheid van seun- of dogterskap van God. Die Sabbat verbind ons met die Vader se vreugde in Sy Seun. Die arm wat om Hom geplaas is, word deur ons geërf. Die vreugde en genot van die Seun word elke Sabbat ons ervaring.

Ons vind dat die kruis wat die hart van die evangelie is en die Sabbat wat die hart van die wet is, mekaar kus en dit laat die welbehae van die Vader aan ons vry, sodat ons saam met Johannes kan uitroep:

1 Johannes 3:1-2 KYK wat 'n groot liefde die Vader aan ons bewys het, dat ons kinders van God genoem kan word! (2) Geliefdes, nou is ons kinders van God, en dit is nog nie geopenbaar wat ons sal wees nie; maar ons weet dat ons, as Hy verskyn, aan Hom gelyk sal wees, omdat ons Hom sal sien soos Hy is.

Romeine 8:16 Die Gees self getuig saam met ons gees dat ons kinders van God is;

Die evangelie is 'n openbaring van hoe en wanneer die Vader na ons kom en ons vertel hoe kosbaar ons vir Hom is en hoe lief Hy ons het.

Die Evangelie in die Wet

Die seisoene van verkwikking van die Here is van die begin af aan die patriarge geopenbaar. Dit is wanneer die Vader se vreugde in Christus geopenbaar sou word. Wanneer die patriarge 'n lam op die vasgestelde tyd, deur geloof geoffer het, sou hulle dan verbind word met die gees van Christus wat die vreugde van die Vader is en so deur die gees gelei word om hul seunskap aan God te bevestig.

Romeine 8:14 Want almal wat deur die Gees van God gelei word, dié is kinders van God.

Johannes 1:12 Maar almal wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo;

Hierdie tye en offergawes wat God ingestel het om Sy kinders te seën is deur Satan verdraai. Toe Israel Egipte verlaat het, het Christus aan Moses 'n volledige verduideliking van die evangelie deur die gebooië, insettinge en verordeninge van die Here gegee. Hierdie verduideliking het verlore gegaan in Egipte. Die skrif sê van Abraham:

Genesis 26:5 omdat Abraham na my stem geluister en my ordening, my gebooië, my insettinge en my wette onderhou het.

Terwyl Moses op die berg was, het God nie net die tafels van die wet aan hom gegee nie, maar ook die verlossingsplan verduidelik. Hy het gesien dat al die sinnebeelde en simbole van die Joodse bedeling Christus voorgestel het, en dit was eweseer die hemelse glans wat van Golgota geskyn het as die heerlijkheid van die wet van God wat so 'n glans op Moses se aangesig gewerp het. *Patriarge en Profete*, bl. 336.3.

Die lig wat op Moses se gesig geskyn het, wat veroorsaak het dat die kinders van Israel hom versoek het om sy gesig te bedek, was nie 'n simboliese lig nie; dit was ware lig. Deur Golgota te aanskou het sy aangesig geskyn van die heerlijkheid. Ook het hy gesien hoe die Vader sy kinders aan Hom bind deur middel van die Sabbat en die kruis.

Aan Moses was die spesifieke tye gegee wanneer 'n offergawe geoffer moes word. Die slagoffers en die tyd waarop die offer moes plaasvind, was betekenisvol. Die tyd waarop die offergawes geoffer is, het 'n kanaal geopen waardeur die seën van die Vader gevloei het, net soos toe Hy Sy seën op Sy Seun uitgestort het op die eerste Sabbat na die skepping.

Laat ons ondersoek instel wanneer die offers aangebied moes word volgens die wet.

1 Kronieke 23:30-31 en om môre vir môre te staan om die HERE te loof en te prys, en net so saans; (31) en vir al die offerwerk van die brandoffers aan die HERE op die sabbatte, op die nuwemane en op die feestye, in getal volgens die verordeninge daarvoor, gedurigdeur voor die aangesig van die HERE.

2 Kronieke 8:12-13 Toe het Salomo brandoffers aan die HERE gebring op die altaar van die HERE wat hy voor die voorportaal gebou het. (13) Daarop moes hulle na die eis van elke dag offer volgens die gebod van Moses, op die sabbatte en op die nuwemane

en op die feestye, drie maal in die jaar — op die fees van die ongesuurde brode en op die fees van die weke en op die huttefees.

Die wet openbaar dat offergawes geoffer was:

1. Oggend
2. Aand
3. Sabbat
4. Nuwemaan
5. Fees van Ongesuurde Brood
6. Fees van Weke
7. Huttefees

Deur die getal sewe te gebruik vind ons 'n pragtige skakel tussen die offergawes en die Sabbat. In die tabel wat volg voeg ons aan die einde van die jaarlikse siklus 'n paar ekstra sewes by wat in die wet genoem word.

Die tye vir hierdie offergawes is nie toevallige gebeurtenisse nie. Dit is versigtig gekoppel aan die getal sewe ten einde te onthul dat die Sabbat-Sewe-Beginsel gekoppel is aan al die groot verdelings van tyd. Dit word gevind in elke dag, week, maand en jaar. Die sewende dag is die dag waarop die Vader Sy Seun geseën het toe die ses dae van werk voltooi was. Wanneer die werk voltooi is deur die tydperk van ses eenhede, bied die sewende eenheid 'n tyd vir besinning en om die vreugde van die Vader te smaak en om ons identiteit as kinders van God te hernu.

Gedagtig aan die spesiale eer wat God aan die sewende daag verleen het, vereis Hy van sy volk om met sewes te tel sodat hulle nie hul Skepper moet vergeet wat die hemel en die aarde in ses dae gemaak het en op die sewende dag gerus het nie. Vry vertaal vanuit *Spiritual Gifts*, Vol. III bl. 53.1

Tydsduur	Gebeurtenis	Sesse, Sewes en Rus	Verwysing
7de Uur	Daaglikse offer	6 Ure tussen oggend en aand offer. 6 Ure wat Christus aan die kruis gelei het dan gerus.	Markus 15:25; 15:34; Handeling 3:1; Psalm 141:2; Numeri 28:8
7de Dag	Sabbat	6 Dae van werk dan rus	Exodus 20:8-10

7 Dae	Ongesuurde brood	7 dae van ongesuurde brood	Levitikus 23:6
7 Weke + 1	Pinkster	Tel 7 weke tot Pinkster dan rus	Levitikus 23:15
7de Maand Tel 7 Mane	Trompette, Versoening, Hutte (7+1 dae)	Tel 6 maande dan 3 feeste in 7de maand	Levitikus 23:24-39; Jesaja 66:23; 2 Konings 4:23; Esegïel 46:1
7de Jaar	Land Sabbat	Tel 6 jaar en 7de jaar rus	Levitikus 25:3
7 x 7 Jaar + 1	Jubilee	Tel 7 x 7 jaar tot Jubeljaar dan rus	Levitikus 25:8-10
7de x 1000 Jaar	Millennium	Tel 6 keer 1000 jaar dan rus	Openbaring 20:6

Neem kennis hoe inspirasie ons nie eenvoudig vertel om net elke sewende dag te onthou nie, maar ook om in sewes te tel. Is dit moontlik dat ons Vader in elke verdeling van tyd Sy groot liefde vir Sy Seun en vir ons wil inskryf?

Soos 'n Fontein wat Vloei

Daar is 'n pragtige illustrasie in die boek Exodus wat ons 'n dieper waardering gee vir wat gebeur tydens die offerandes.

Exodus 17:3-6 Maar die volk het daar gesmag na water, en die volk het teen Moses gemurmureer en gesê: Waarom het u ons dan uit Egipte laat optrek om my en my kinders en my vee van dors te laat omkom? (4) Toe het Moses die HERE aangeroop en gesê: Wat moet ek met hierdie volk doen? Dit skeel maar min of hulle stenig my. (5) En die HERE het Moses geantwoord: Trek voor die volk uit, en neem van die oudstes van Israel met jou saam; en neem jou staf waarmee jy die Nyl geslaan het, in jou hand en gaan weg. (6) Kyk, Ek sal daar voor jou by die rots op Horeb staan; **dan moet jy die rots slaan, en daar sal water uit kom**, dat die volk kan drink. En Moses het so gedoen voor die oë van die oudstes van Israel...

Die rots wat Moses geslaan het, was 'n simbool van Christus wat vir ons gedood is.

1 Korinthiërs 10:4 ...en almal dieselfde geestelike drank gedrink het, want hulle het gedrink uit 'n geestelike rots wat gevolg het, en **die rots was Christus**.

Matthéus 26:31 TOE sê Jesus vir hulle: Julle sal almal in hierdie nag aanstoot neem aan My, want daar is geskrywe: **Ek sal die herder slaan**, en die skape van die kudde sal verstrooi word.

Deur die simbool van die rots wat geslaan is sien ons die lewende stroom wat voortvloei op die oomblik dat dit getref was. Ons het ook nog 'n simbool van hierdie in die dood van Christus aan die kruis.

Johannes 19:34 Maar een van die soldate het met 'n spies in sy sy gesteek, en dadelik het daar bloed en water uitgekóm.

Die geslaande rots was 'n beeld van Christus, en deur hierdie sinnebeeld word die kosbaarste waarhede verkondig. Soos die lewegewende waters uit die geslaande rots gevloei het, so vloei die stroom van verlossing vir 'n verlore geslag uit Christus wat “deur God geslaan,” “ter wille van ons ongeregtighede... verbrysel” is (Jesaja 53:4,5). *Patriarge en Profete*, bl. 430.3.

Wanneer die simbool van die lam wat geslaan is gekombineer word met die rots wat geslaan is, vind ons dat die lewegewende strome van verlossing gedurende al hierdie sewes uitvloei. As ons die offer van Christus in die oggend erken wanneer ons opstaan, open dit die lewende stroom, en word die Vader se verlustiging deur Christus op ons geblaas. Na 'n tydperk van ses ure word die aandoffer in herinnering gebring. Vir diegene wat die offer van Christus erken en ter herinnering daarvan tot stilstand kom, verskyn die fontein weer en ons kan opnuut die stroom van die Vader se liefde teenoor ons betree.

Dit gebeur elke sabbat, elke nuwemaan, en dan in elk van die vasgestelde feeste wanneer die lam gedood moes word. In elkeen van hierdie vasgestelde tye stuur die Vader Sy vreugde deur Sy Seun. Wanneer ons die Seun erken, vloei die stroom ons harte binne en word ons in die proses geheilig; in ons rustige seunskap hou ons op om te sondig en dan verklaar ons nie meer ons voormalige selfopgelede weeskind-waardeloosheid nie.

As die offerstelsel ontwerp was om na een gebeurtenis in sesduisend jaar te verwys, sou dit dan nie slegs in die offer van een lam per jaar of een lam in sewe jaar weerspieël word nie? Stel die offer wat elke dag, week, maand en jaar gemaak is nie die vloei van die stroom van liefde voor wat vloei op die tye wat

hierdie offers aangebied is nie? As daar op hierdie tye geen lewende stroom was nie, het die dood van duisende diere geen betekenis gehad vir diegene wat die offers gebring het nie. Hulle was dan slegs daar om die toekomstige Messias gedurig voor oë te hou. Dit sou vir Moses onmoontlik wees om die lig wat uit Golgota vloei, op sy gesig te laat skyn indien hy nie in die kosbare stroom van die Vader se vreugde geleef het deur die offer van die Seun van God wat vanaf die grondlegging van die wêreld geslag is nie. (Openbaring 13: 8, King James Version).

Wanneer ons die Sabbat sien as die tyd wanneer die Vader Sy genot in Sy Seun op 'n volledige manier uitdruk, is dit dan regtig so moeilik om in te sien dat dit die Vader se begeerte is om hierdie boodskap in elke aspek van tyd te stuur? Elke dag, elke week, elke maand, elke jaar, elke sewe jaar, en elke sewe maal sewe jaar plus een jaar roep die Vader na Sy kinders uit. Die lewende stroom van die Vader se liefde vloei op ons neer in groter mate op hierdie aangewese tye. Wat 'n kosbare gedagte. Dit maak die Sabbat so soet en skeep 'n gevoel van afwagting. Dink net daaraan. Wanneer jy in die oggend wakker word en oggendgodsdienis hou, kan jy jou hart oopmaak vir jou Vader in 'n groter gewaarwording van die feit dat Sy Gees in daardie tyd werklik oor jou uitgegiet word en vir jou sê: "Jy is my geliefde kind in wie ek behae het." Dieselfde gebeur elke aand en dan elke Sabbat, en so gaan dit voort. Is dit iets wat jy begeer? Neem jou bed op en loop in hierdie insettinge van liefde!

Seisoene van Verkwikking

Daar is baie wat sou sê: "Ek hoef nie te wag vir enige spesiale tyd om te weet dat ek deur Christus Jesus 'n kind van God is nie. Ek weet dit elke sekonde van elke dag." Sal jy iets soortgelyks aan jou vrou of kinders sê? "Ons het nie spesiale tye nodig om in die besonder aan ons gesin te dink nie, ons weet ons is lief vir mekaar en ons kan mekaar te eniger tyd vertel. "Daar is geen behoefte aan herdenkings of spesiale gebeurtenisse in ons lewens nie." Sê 'n vrou aan haar man: "Jy weet dat ek jou liefhet en daarom het ons geen spesiale tye van intimiteit nodig om ons verhouding te vier nie."? Dit is 'n duidelike waarheid dat ons seisoene vir alle dinge van die lewe het. Ons eet op vasgestelde tye eerder as om die hele dag te eet. Ons het vasgestelde tye vir werk, speel en slaap. Ons het ook toegewyde tye vir aanbidding waarin ons ander aktiwiteite staak om te fokus op wat ons doen. Dit is 'n Bybelse beginsel wat duidelik geopenbaar word.

Prediker 3:1 ALLES het sy bepaalde uur, en vir elke saak onder die hemel is daar 'n tyd:

Die Bybel vertel ons dat as ons na God se gebooië luister, dan is ons geregtigheid van Hom soos die golwe van die see.

Jesaja 48:18 Ag, as jy maar na my gebooië geluister het, dan sou jou vrede gewees het soos 'n rivier en jou geregtigheid soos die golwe van die see;

Die golwe kom in getye van eb en vloed. So kom die vasgestelde tye van ons Vader deur Sy wette na ons. Elke golf breek op die strand en trek dan terug in die see. Op 'n breër vlak beweeg die gety op die strand en trek dan terug. Op die nuwemaan en volmaan is hulle baie hoër. Al hierdie natuurwonders leer ons hoe die geregtigheid van ons God na ons toe kom.

Let op wat die Skrif ons vertel wanneer die tye van verkwikking plaasvind:

Handelinge 3:19 Kom dan tot inkeer en bekeer julle, sodat julle sondes uitgewis kan word en **tye** van verkwikking van die aangesig van die Here mag kom,

Hierdie vers wys ons dat daar tye van verkwikking is. Die woord in die Grieks is in die meervoud en vertel ons dat daar meer as een tyd van verkwikking is. Die uitwissing van die sonde spreek oor die verseëling, en die verseëling is verbind met die Sabbat.

Die Sabbat sal die groot toets van getrouheid wees; want dit is die deel van die waarheid wat veral betwis word. Wanneer alle mense voor die finale toets te staan kom, dan sal die skeidslyn getrek word tussen diegene wat God dien en tussen diegene wat Hom nie dien nie. Terwyl die viering van die valse sabbat in gehoorsaamheid aan die staatswette en in botsing met die vierde gebod, 'n betuiging van trou is aan 'n mag wat in stryd is met God, **sal die viering van die ware Sabbat in gehoorsaamheid aan Gods wet die bewys wees van getrouheid aan die Skepper.** Terwyl die een klas, deur die aanvaarding van die teken van onderwerping aan aardse magte die merkteken van die dier ontvang, ontvang die ander klas, **deur die teken van getrouheid aan goddelike gesag te verkies, die seël van God.** *Die Groot Stryd*, bl. 683.3.

Jesus is in Sy heilige tempel en Hy sal nou ons offers, ons gebede, en die belydenis van ons sondes en foute aanneem, en Hy sal al die oortredinge van Israel vergewe sodat dit uitgedelg kan word

voordat Hy die heiligdom verlaat. Wanneer Jesus die heiligdom verlaat, sal diegene wat heilig en regverdig is, heilig en regverdig bly; **want al hulle sondes sal uitgedelg wees en hulle sal verseël wees met die seël van die lewende God.** *Eerste Geskrifte*, bl. 39.

Hoe is dit moontlik vir die Sabbat om die seël van God te wees, tensy ons glo dat dit 'n wonderwerk van God tussen ons en Hom is? Wat is daardie wonderwerk? Dit is die tere hart van die kind van God wanneer hy die woorde van die Vader aanvaar: "Jy is my geliefde seun in wie ek 'n behae het." Hy aanvaar hierdie waarheid ten spyte van al sy boosheid teenoor God. Hy glo dat hy vergewe is en rus in die Vader se arms in Christus.

Uitbreiding van die Seëninge

Die dinge van die natuur spreek op baie maniere van die liefde van God. Die getye van die see word beïnvloed deur die son en die maan. Gedurende die nuwemaan en volmaan is die getye op die aarde baie hoër. Die Skrif vertel ons dat die son en die maan ook vir seisoene geskep is:

Genesis 1:14 En God het gesê: Laat daar ligte wees aan die uitspansel van die hemel, om skeiding te maak tussen die dag en die nag; en laat hulle dien as tekens sowel vir vaste tye [H4150], asook vir dae sowel as jare.

Die woord *seisoene* in die Hebreeus is *moéd*.

Strong's H4150 vanaf H3259; behoorlik 'n afspraak, dit is 'n vaste tyd of seisoen; spesifiek 'n fees.

Ons moet met ander woorde die son en die maan gebruik om vasgestelde tye of feeste te bepaal. Wat baie interessant is, is die beskrywing van die vrou in Openbaring 12.

Openbaring 12:1 En 'n groot teken het in die hemel verskyn: 'n vrou wat met die son bekleed was, en die maan was onder haar voete, en op haar hoof 'n kroon van twaalf sterre;

Die kerk van God is bekleed in die tydsberekening van haar God. Die son, maan en sterre word voorsien om die seisoene van verklikking van die teenwoordigheid van die Here te bepaal. Paulus praat gedeeltelik daarvan toe hy aan die Thessalonicense gesê het

1 Thessalonicense 5:1 Maar oor die tye en geleenthede, broeders, het julle nie nodig dat aan julle geskryf word nie;

Die woord vir seisoene wat hier gebruik word, is presies dieselfde in die Griekse Ou Testament vir seisoene in Genesis 1:14. Hierdie woord is in Hebreeus *moéd*.

So word die Kerk van God, soos geopenbaar in Openbaring 12, geklee in die lig van God se liefde. Hierdie liefde word geopenbaar in seisoene van verklikking wat verband hou om in sewes te tel in ooreenstemming met die Sabbat-Sewe-Beginsel. Die Sabbat is die tyd waarin die Vader Sy hoogste vreugde in Sy Seun manifesteer. Ons sien dat die apostel Johannes hierdie kled dra wanneer hy sê:

1 Johannes 3:1 Kyk wat 'n groot liefde die Vader aan ons bewys het, dat ons kinders van God genoem kan word!

Dit is die kled wat Christus gedra het toe Hy deur Satan in die woestyn gekonfronteer was. Hy het aan die versekering vasgeklou wat Sy Vader by Sy doop gegee het.

Matthéüs 3:17 En daar kom 'n stem uit die hemele wat sê: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.

Die Kerk van God oorwin deur die bloed van die offerlam en die woord van hulle getuienis, en hulle getuienis is dat hulle inderdaad kinders van God is vir wie die Vader lief is. Hierdie getuienis kom veral na hulle toe in die Sabbat-Sewe-Beginsel.

Dus, as ons terugkom na die son en die maan in verhouding tot die getye, sien ons dat die weeklikse Sabbat waargeneem word deur die sewende rotasie van die son in verhouding tot die aarde. Die jaarlikse feeste vind almal in die eerste sewe maande van die jaar plaas en vereis sewe siklusse van die maan in die verhouding met die aarde. As die son en die maan 'n effek op die getye van die see het, kan dit ook wees dat, wanneer die weeklikse Sabbat saam met 'n jaarlikse Sabbat val (soos Pasga en die Huttefees), daar 'n vloed van geestelike seën kan wees?

Johannes 19:31 En dat die liggame nie op die sabbat aan die kruis sou bly nie, aangesien dit die voorbereiding was — **want die dag van daardie sabbat was groot** — het die Jode Pilatus gevra dat hulle bene gebreek en hulle weggenem moes word.

Christus is op die Vrydag gekruisig toe dit Pasga was. Die volgende dag was die sewende-dag Sabbat en ook die eerste dag van die ongesuurde brood. Johannes het dit 'n groot Sabbat genoem. Dit was 'n weeklikse Sabbat wat val op 'n jaarlikse Sabbat. Die woord in die Grieks kan ook groot of hard vertaal word. Is dit moontlik dat wanneer die twee sabbatte in lyn is, die stem van ons Vader aan Sy kinders, harder praat met ons en dieper in ons harte kom wanneer ons op Sy oproep reageer? Soos die hoër gety van die see, is dit moontlik dat daar in hierdie tyd 'n hoër gety van die Gees in ons siele praat?

Die vrou staan op die maan in Openbaring 12. En die boek Psalms vertel ons:

Psalms 104:19 Hy het die maan gemaak vir die vaste tye; die son ken sy tyd om onder te gaan.

Die Here het die maan vir seisoene of *moéd* aangewys. Wanneer ons luister na ons Vader se stem volgens Sy vasgestelde tye, word Sy stem na ons harder waargeneem en sê: "Jy is my geliefde kind in wie ek behae het."

Dit is in volle harmonie met die Vader en Seun se verhouding. Soos die Seun van God die afskynsel van die Vader se heerlikheid is, so ook verherlder die jaarlikse vasgestelde tye die Vader se liefde vir ons deur Christus Sy Seun in die weeklikse afspraak. Vir meer oor hierdie beginsel sien die boek *Goddelike Patroon van die Lewe*.

As die apostel Johannes die kombinasie van die eerste dag van ongesuurde brood en die weeklikse Sabbat 'n hoë dag genoem het, wat kan dit dan so verhewe maak behalwe dit waarvoor die Sabbat oorspronklik bedoel was - 'n seën van ons Vader in groter mate. Proe self en sien.

Een van die dissipels van Johannes gee ons 'n beeld van wat die apostel Johannes geglo het. Johannes het geglo dat die viering van die Pasga deel was van die evangelie.

"Polykrates: "Daarom vier ons die dag sonder om daarvan af te wyk, sonder om by te voeg of weg te neem, want in Asië [Minor] het groot ligdraers ontslaap, en hulle sal opstaan op die dag van die koms van die Here wanneer Hy met heerlikheid uit die hemel sal kom en al die heiliges uitbring. So was Phillip ... en twee van sy dogters ... [bl. 507] Daar is ook Johannes wat op die bors van die Here gelê het. ... En daar is ook Polycarp in Smirna, beide biskop en martelaar, en Thraseas, beide biskop en martelaar, van Eumeneae ... [Ook] 23 Sagaris, ... Papirius,... en Melito ...hulle

almal het die veertiende dag van die pasga gehou volgens die evangelie, nooit daarvan afgewyk nie, maar dit volgens die reël van die geloof gevolg. En ek ook, Polykrates, die minste van julle almal, leef volgens die tradisie van my stamgenote, en sommige van hulle het ek gevolg. Sewe van my familie was biskoppe en ek is die agtste, en my stamgenote het nog altyd die dag gehou wanneer die mense die suurdeeg verwyder het. Daarom, broeders, ek wat vyf en sestig jaar in die Here geleef het en met broers van elke land gesels en die heilige Skrif bestudeer het, is nie bang vir dreigemente nie, want hulle wat groter was as ek het gesê: 'Dit is beter om God te gehoorsaam eerder as mense.'" Vry vertaal vanuit *SDA Bible Commentary*, Vol. 9, p. 362.

As jy aanvaar dat die vreugde van die Vader aan Sy kinders deur Christus gegee word in die Sabbat-Sewe-Beginsel, is dit 'n eenvoudige ding om al die vasgestelde tye van die Here as deel van die evangelie te beskou.

Daar is baie wat glo dat die feeste van die Here nie eintlik geestelike feeste was vir diegene wat voor die Kruis geleef het nie. Hulle glo dat die feeste slegs honderde jare na hul tyd simbolies van Christus se werk was. So 'n geloof ontken die werk van Christus in die evangelie voor die kruis en dat die lig van Golgota uit die gesig van Moses geskyn het. Daar is net een manier waarop jy rus kan kry, en dit is deur die Gees van Christus. Al die volgende tekste spreek van rus, die rus in die Vader se vreugde in Christus.

Exodus 16:23 Toe sê hy vir hulle: Dit is wat die HERE gespreek het: Mōre is dit **rusdag** [H7677 – Shabbathon], 'n heilige sabbat van die HERE.

Exodus 31:15 Ses dae lank kan werk verrig word, maar op die sewende dag moet dit wees 'n dag van volkome **rus** [H7677 – Shabbathon], heilig aan die HERE. Elkeen wat op die sabbatdag werk doen, moet sekerlik gedood word

Levitikus 16:30-31 Want op hierdie dag moet hy vir julle versoening doen om julle te reinig; van al julle sondes moet julle voor die aangesig van die HERE rein word. (31) 'n Dag van volkome **rus** [H7677 – Shabbathon] moet dit vir julle wees, en julle moet jul verootmoedig. Dit is 'n ewige insetting.

Levitikus 23:24 Spreek met die kinders van Israel en sê: In die sewende maand, op die eerste van die maand, moet dit vir julle 'n

rusdag (sabbat - KJV) [H7677 – Shabbathon] wees, 'n gedenkdag deur basuingeklank, 'n heilige vierdag.

Levitikus 23:39 Maar op die vyftiende dag van die sewende maand, as julle die opbrings van die land insamel, moet julle die fees van die HERE sewe dae lank vier; op die eerste dag is dit **rusdag (sabbat - KJV)** [H7677 – Shabbathon], en op die agtste dag is dit **rusdag (sabbat - KJV)** [H7677 – Shabbathon].

Let daarop dat vir elk van die bogenoemde tye die woord Shabbathon gebruik word. Die woord hier is die *rus* wat in Christus gevind word. Dit is onmoontlik om te rus of om te *Sabbat* buite Christus.

Matthéüs 11:28 Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is, en Ek sal julle *rus* gee

Die woord *rus* wat deur Christus gebruik word, is die Griekse ekwivalent van *Shabbathon*. Daarom kan die vierde gebod slegs binne die evangelie gehou word, 'n evangelie wat die Vader se vreugde deur die Gees van Christus na ons bring.

Die Sabbat Met Groter Krag

Ek was my lewe lank 'n Sabbatsonderhouer. Ek het die kerkdienste gedurende hierdie hele tyd bygewoon. Die Sabbat was vir my verduidelik as 'n spesiale tyd vir gemeenskap met die Here. Dit is Sy spesiale dag. Nie een keer gedurende daardie hele tyd was dit aan my verduidelik dat die Sabbat eintlik 'n spesiale gawe van die Heilige Gees is nie. Toe ek die geskrifte van A.T. Jones gestudeer het, in verhouding tot die Sabbat, het ek op die volgende stelling afgekom in een van sy preke:

Wat was dit wat die dag heilig gemaak het? [Gemeente: "Die teenwoordigheid van God."] Die teenwoordigheid van God maak dinge heilig. Dit maak 'n plek heilig. Dit maak 'n mens heilig. Die teenwoordigheid van God het die dag heilig gemaak. Dan is die heiligheid van God aan die dag gekoppel. Die teenwoordigheid van God, Sy heilige teenwoordigheid, is gekoppel aan die sewende dag of Sabbatdag. Wel dan, wanneer die mens na die dag toe kom, soos slegs die mens daarna kan kom, met 'n geestelike ingesteldheid - met die gemoed van God se Gees - en die geestelike rus ontvang, die geestelike verklikking wat daarin is, die geestelike seën wat daarin is, ontvang hy nie ook daardie teenwoordigheid nie, word 'n

deelnemer van daardie teenwoordigheid, waarin die heiligheid van God is om hom te verander? Hy doen wel. En dit is Sabbatsonderhouding.

Wel, dan het Hy die dag geheilig, maar ek het nie nodig om daardie tekste ook te herhaal nie. Wat is dit wat geheilig maak? [Gemeente: "Die teenwoordigheid van God."] Dan is die teenwoordigheid van God, Sy heiligende krag, in die sewende dag. Is dit so? [Gemeente: "Ja."] **Dan sal die mens wat na die Sabbat van die Here kom volgens die Here se idee van die Sabbat van die Here, en met sy voorneme, geestelike rus verkry. Hy vind dit daar. Hy vind geestelike verkwikking, vreugde; hy vind geestelike seën. Hy vind die teenwoordigheid van God en die heiligheid wat daardie teenwoordigheid bring om hom te verander.** En hy vind daardie heiligmakende krag in daardie teenwoordigheid wat die dag geheilig het.

Vir watter doel was dit alles gedoen? Waarom was die sabbat gemaak? [Gemeente: "Vir die mens."] Dit is vir die mens gemaak. Wel dan, het God gerus en Sy geestelike rus op die dag geplaas vir die mens, het Hy? [Gemeente: "Ja."] God se verkwikking, Sy vreugde in daardie dag was vir die mens. Die seën waarmee Hy dit geseën het, was vir die mens. Die heiligheid wat Sy teenwoordigheid daaraan gebring het en wat Sy teenwoordigheid daaraan gegee het, was vir die mens. Sy teenwoordigheid wat dit heilig, was vir die mens. Wel, was dit dan nie dat die mens deur die Sabbat 'n deelnemer van Sy teenwoordigheid kon wees nie en deur die lewende ervaring met die geestelike rus van God kennis te maak, die geestelike seën, die heiligheid, die teenwoordigheid van God om heilig te maak, die teenwoordigheid van God om hom te heilig? Is dit nie wat God in die Sabbat bedoel het om na die mens te bring nie? Wel, die man wat dit alles in die Sabbat kry, is die man wat 'n Sabbatsonderhouer is. Hy weet dit ook. Hy weet dit en hy is verheug om dit te weet.

Nog 'n ding: Wie was die ware teenwoordige agent in die skepping? [Gemeente: "Christus."] Wie was dit wat gerus het? [Gemeente: "Christus."] Wie was verkwik? [Gemeente: "Christus."] Wie het geseën? [Gemeente: "Christus."] Wie se teenwoordigheid het dit heilig gemaak? [Gemeente: "Christus s'n"] Wie se teenwoordigheid is in die dag? [Gemeente: "Christus s'n."] Dus, die mens wie in die teenwoordigheid van Jesus Christus nie geheilig word nie en nie

heilig maak nie en nie seën nie en aan wie dit nie rus bring nie, kyk mooi, hy kan nie die Sabbat hou nie. Sien u nie, dit is net met Christus in die mens wat die Sabbat onderhou kan word; omdat die Sabbat die teenwoordigheid van Christus bring en daarin die teenwoordigheid van Christus dra. Vry vertaal vanuit *A.T. Jones GCB (General Conference Bullitin) Preek 20, 1893.*

A.T. Jones onthul noukeurig dat die seën in die Sabbat die teenwoordigheid van God en die teenwoordigheid van Christus is. Dit was nog nooit voorheen op hierdie wyse aan my verduidelik nie. Waarom word dit nie aan die nasies uitgebasuin dat die volle mate van die gawe van die Heilige Gees in die Sabbat gevind word nie? Dit is die enigste moontlike manier waarop die Sabbat die seël van God kan wees, want ons is verseël deur die Heilige Gees.

Efësiërs 4:30 En bedroef nie die Heilige Gees van God nie, deur wie julle verseël is tot die dag van verlossing.

Efësiërs 1:13 ...in wie julle ook, nadat julle die woord van die waarheid, die evangelie van julle redding, gehoor het, in wie julle, nadat julle ook geglo het, verseël is met die Heilige Gees van die belofte...

Die belofte van die Heilige Gees kom na ons in die seisoene van verkwikking. Die Heilige Gees word aan ons beloof op die vasgestelde tye. Om hierdie punt te illustreer, kyk na die tydsberekening van die beloofde gawe van die Heilige Gees na die opstanding van Christus.

Handelinge 2:15 Hierdie mense is tog nie dronk soos julle dink nie, want dit is nog maar die derde uur in die môre.

Die Heilige Gees is uitgestort met groot krag na sewe weke plus een dag, na die fees van Eerste Vrugte. Dit het gedurende die derde uur gekom wat die tyd van die oggendoffer is.

Ons onthou dat daar elke dag 'n gawe van die Gees is, volgens die oggend- en aandoffer. Die oggendoffer was om die derde uur en die aandoffer was na 'n periode van ses ure. Die gawe van die Gees het gekom op die vasgestelde tyd van Pinksterdag teen die tyd van die oggendoffer. Dit is nie 'n toevallige gebeurtenis nie, maar presies volgens die tydsberekening van ons Vader. Die vrou wat op die maan staan en met die son bekleed is, het geweet om gedurende hierdie vasgestelde tyd bymekaar te kom om 'n seën van ons Vader deur die Here Jesus te ontvang.

Daar is dus inderdaad 'n spesiale seën wat elke dag kom. Dit kom met die oggend- en die aandoffer. Vir ons vandag beteken dit 'n byeenkoms vir oggend- en aandgodsdienste om die gawe van ons Vader te ontvang deur erkenning van die offer van ons Verlosser.

In elke gesin moet daar 'n vaste tyd wees vir oggend- en aandgodsdienste. Hoe gepas is dit vir ouers om hul kinders om hulle te versamel voor die vas verbreek word, om die hemelse Vader te bedank vir Sy beskerming gedurende die nag en om Hom te vra vir Sy hulp en leiding en sorg gedurende die dag! Hoe gepas is dit, ook saans, vir ouers en kinders om weer voor Hom te vergader en Hom te dank vir die seëninge van die dag wat verby is! Vry vertaal vanuit *Child Guidance*, bl. 520.1

Om 'n liefde vir Bybelstudie op te wek en te versterk, hang baie af van die gebruik van die uur van aanbidding. **Die ure van oggend- en aandgodsdienste behoort die mooiste en nuttigste tyd van die dag te wees.** Dit moet verstaan word dat daar in hierdie ure geen ontstellende, onvriendelike gedagtes sal wees nie. Ouers en kinders vergader om met Jesus te ontmoet en om die teenwoordigheid van heilige engele in die huis in te nooi. Laat die dienste kort en vol lewe wees, aangepas vir die geleentheid, en laat dit van tyd tot tyd varieer. Laat almal deelneem aan die Bybel voorlesing en dikwels God se wet herhaal en aanleer. Vry vertaal vanuit *Child Guidance*, bl. 522.

Vir jare het ek oggend- en aandgodsdienste baie moeilik gevind. Noudat ek weet dat dit spesiale vasgestelde tye van ons Vader is om 'n daaglikse gawe van Sy Gees te ontvang, is dit 'n genot. Dit is nie 'n werk wat gedoen word om verlossing te verdien nie, maar eerder om die geregtigheid van Christus deur geloof te ontvang en te kom wanneer Hy roep. Wil jy die gawe van die Gees ontvang wat soggens en saans kom? Het jy so 'n geskenk nodig? As ons Vader dit aan u bied, stel ek voor dat ons dit nodig het.

'n Ware Sabbatsonderhouer is een wat glo dat ons Vader Sy Gees aan ons op vasgestelde tye stuur. Net soos ons op vasgestelde tye eet en vir vyf of ses ure deur die krag van die maaltyd gedra word, ontvang ons ook gawes van die Gees op vasgestelde tye en wandel in die krag wat in daardie bepaalde tye ontvang is. Dit is die Sabbat in groter krag. Hierdie waarheid sal die kerke en die nominale Adventiste woedend maak:

Ek het gesien dat God kinders het wat die Sabbat nie sien en hou nie. Hulle het nie die lig in verband daarmee verwerp nie. En aan die begin van die tyd van benoudheid **is ons vervul met die Heilige Gees toe ons uitgegaan en die Sabbat met groter krag verkondig het.** Dit het die kerke en die naam-Adventiste woedend gemaak, want hulle kon die Sabbatswaarheid nie weerlê nie. *Eerste Geskrifte*, bl. 33.2.

Waarom verkondig die regverdiges die Sabbat met groter krag? Dit is omdat hulle deur die Sabbat spesiale gawes van die Heilige Gees ontvang. Wil Satan hê dat mense hierdie dinge moet ontvang? Beslis nie! Dit is die rede waarom hy deur die klein horinkie-krag gewerk het om die heilige feeste en die wet te verander.

Daniël 7:25 En hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en die heiliges van die Allerhoogste mishandel; en **hy sal probeer om tye en wet te verander**, en hulle sal in sy hand oorgegee word gedurende 'n tyd en tye en die helfte van 'n tyd.

Dit is duidelik waarom Satan die heilige feeste wil verander wanneer jy weet dat die kinders van God deur hierdie vasgestelde tye hernu word in hul gemoed in seuns- en dogterskap van God. Hulle betree die vreugde van die Vader vir Sy Seun wat Hy op die eerste Sabbat uitgespreek het. In Christus ontvang ons hierdie geestelike seën in sy volheid.

Die Middernagkreet

Die gelykenis van die tien maagde in Mattheüs 25 speel 'n sleutelrol in die ervaring van God se mense net voor die genadedeur sluit.

Mattheüs 25:1-6 Dan sal die koninkryk van die hemele wees soos tien maagde wat hulle lampe geneem en uitgegaan het om die bruidegom te ontmoet. (2) En vyf van hulle was verstandig en vyf dwaas. (3) En toe die wat dwaas was, hul lampe neem, het hulle geen olie met hulle saamgeneem nie. (4) Maar die verstandiges het olie in hulle kanne saam met hul lampe geneem. (5) En terwyl die bruidegom talm om te kom, het hulle almal vaak geword en aan die slaap geraak. (6) En middernag was daar 'n geroep: Daar kom die bruidegom; gaan uit hom tegemoet!

Die verskil tussen die wyse en die dwase maagde is dat die wyse maagde ekstra olie in hul kanne saam met hul lampe geneem het. Die olie is 'n simbool van die Heilige Gees. Die wyse maagde het meer van die Heilige Gees ontvang as die dwases. Hoe ontvang hulle dit? Die wyse maagde staan op die maan, geklee met die son. Hulle reageer op die roepstem van Christus:

Matthéüs 11:28 Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is, en Ek sal julle rus gee.

Die wyses kom wanneer Hy hulle roep. Hier is 'n voorbeeld van Jesus wat roep:

Johannes 7:37 En op die laaste dag, die groot dag van die fees, het Jesus gestaan en uitgeroep en gesê: As iemand dors het, laat hom na My toe kom en drink!

Jesus het hulle gedurende die tyd van die fees geroep, want dit was 'n vasgestelde seisoen van die Vader om meer van die Gees te gee. Ons stel die feit dat ons op enige tyd, dag of nag, na Christus toe kan kom en tog sal die stem van die Gees ons spesifiek in hierdie tye roep:

1. Oggend
2. Aand
3. Sabbat
4. Nuwemaan
5. Fees van Ongesuurde Brood
6. Fees van Weke
7. Huttefees

Dit is die seisoene van verklikking wat op die Sabbat-Sewe-Beginsel funksioneer. Die Here het in 1844 'n fondasie gelê vir die volk van God toe die Middernagskreet gegee is. Die Here het 'n man met die naam van Samuel Snow gelei om die Bybelse kalender akkuraat te bepaal vir die bepaling van die Groot Versoeningsdag. Toe hy die datum in Augustus 1844 aangekondig het, was die Gees met groot krag uitgegiet.

Naby die einde van die tweede engel se boodskap, het ek gesien dat daar 'n groot lig uit die hemel skyn op die volk van God. Die strale van hierdie lig het net so helder as die sonstrale gelyk. En ek het engelstemme hoor roep: “Daar kom die bruidegom, gaan uit, hom tegemoet!” Dit was die middernagtelike geroep wat krag sou gee aan die tweede engel se boodskap. Engele is uit die hemel gestuur

om die ontmoedigde heiliges op te wek en hulle te berei vir die groot werk voor hulle. Dit was nie die mees talentvolle manne wat eerste hierdie boodskap ontvang het nie. Engele is gestuur na die nederiges, en toegewydes, en hulle moes die boodskap gee: “Daar kom die bruidegom, gaan uit hom tegemoet!” Diegene aan wie hierdie boodskap toevertrou is, het haastig en in die krag van die Heilige Gees die boodskap verkondig en hulle ontmoedigde broeders opgewek. Hierdie werk was nie afhanklik van die wysheid en geleerdheid van mense nie, maar van die krag van God; en Sy heiliges wat die roepstem gehoor het, kon dit nie weerstaan nie. Die vromes het eerste die boodskap aangeneem, en diegene wat voorheen leiers was in die werk was die laaste om dit aan te neem en te help met die wekroep: “Daar kom die bruidegom, gaan uit hom tegemoet!” *Eerste Geskrifte*, bl. 237.2 & 3.

Dit was die berekening van die kalender wat die Middernagkreet sy krag gegee het. Hierdie lig moes die pad na die stad verlig.

Ek het omgekyk om te sien of ek die adventmense in die wêreld kon sien, maar ek kon hulle nie sien nie; toe hoor ek 'n stem sê, “Kyk weer, en kyk 'n bietjie hoër.” Toe het ek my oë opgehef en 'n nou, reguit pad gesien, hoog bokant die aarde. Die Adventmense het met hierdie pad gereis na die stad wat aan die einde van die pad was. By die begin van die pad was daar 'n helder lig agter hulle, en 'n engel het aan my gesê dat dit die middernagtelike geroep was. Hierdie lig het op die hele pad geskyn en het voor hulle voete gelig sodat hulle nie struikel nie. *Eerste Geskrifte*, bl. 5.2.

Die Middernagkreet het al die profetiese leerstellings van die Milleriete ingesluit om by die jaar 1844 uit te kom, maar dit was die kalenderboodskap van Samuel Snow wat die beweging tot 'n punt gebring het. Hierdie lig sou die weg al die pad na die stad van God verlig. Dit beteken dat die kalender wat deur Samuel Snow ontdek is, vandag ook vir ons van toepassing is. Deur hierdie kalender te ken, kan God se mense die tye en die seisoene ken en deel word van die vrou wat op die maan staan, met die son bekleed. Ons kan die krag van die Gees in groter mate ontvang deur die seisoene van verklikking wat deur ons Vader aangestel is. Sedert 1844 was die Sabbat 'n toetsende waarheid om die Gees wat nodig is vir die verseëling van die siel in hierdie laaste dae te ontvang. Dit is die ekstra olie van die wyse maagde.

Wees nie ontrou nie, maar glo. Die Vader verheug Hom in ons en sal ons die koninkryk gee wanneer ons op Sy bepaalde oproepe reageer. Wanneer ons

toelaat dat Christus op die berg van die *moédim* sit (Jesaja 14:13) eerder as Satan, sal ons na Hom kom wanneer Hy ons roep en Sy Gees se verseëldes rus ontvang.

Uit die Duisternis Geroep

Hierdie boekie het verskeie Bybelse bewyse uitgelê omtrent hoe die *Sabbat met groter krag* uitloop op die Vader se seël op ons voorhoofde deur die Gees van die Seun. Ek wil nou graag van my persoonlike getuïenis met jou deel as nog 'n getuïenis, omdat daar geskryf is:

Openbaring 12:11 En hulle het hom oorwin deur die bloed van die Lam en deur die woord van hulle getuïenis, en hulle het tot die dood toe hulle lewe nie liefgehad nie.

Net minder as drie weke nadat die “Twin Towers” in New York op 11 September 2001 vernietig is, het ek enkele lesings net noord van Sydney in Australië aangebied. Die aanbiedinge het twee koninkryke gekontrasteer. Die koninkryk van God voorsien aan ons waarde deur ons verhouding met ons hemelse Vader deur Christus. Die koninkryk van Satan skep waarde deur persoonlike krag, posisie en prestasie. Die val van Satan is voorgestel as die val van sy seunskap aan God in 'n siklus van waardelose leegheid. Die menslike ras het hierdie waardeloosheid geërf toe dit in sonde geval het. Die sleutel tot die oorwinning van hierdie koninkryk was om deur geloof in die Seunskap van Jesus in te beweeg. Die Vader het ons ware seunskap in Christus tydens Sy doop geopenbaar en ook in Sy konflik met Satan in die woestyn. Ons word aanvaar in die Beminde (Efësiërs 1:6). Die woorde van die Vader aan Sy Seun by die doop is ook ons s'n deur geloof.

Watter gebeurtenis het aanleiding gegee tot al hierdie gedagtes in my? In die eerste helfte van 2001 het ek op Sabbatoggend gaan stap. Weens siekte kon ek vir 'n paar weke nie kerk bywoon nie. Terwyl ek stap, het ek begin dink aan die dag toe my oudste seun in die wêreld gekom het. Ek onthou die vreugde wat ek gevoel het toe my vrou hom aan my oorhandig het. Terwyl ek in sy oë gekyk het, was ek vasgenaël deur hierdie bondeltjie vreugde in my arms. Ek het op daardie oomblik gebid. *Liewe Here, laat niks tussen my en my seun kom nie en ek wil net hê hy moet my ken vir wie ek is.* Terwyl ek daardie gebed onthou, het ek op daardie oomblik 'n stem in my gedagtes gehoor; *Adrian, so voel ek oor jou.* Dit het my heeltemal verras. Diep in my het daar 'n gees van weerstand gekom. *Maar Here, hoe kan U 'n sondaar soos ek liefhê?* Die gedagte het my verskrik

omdat ek in Jesus Christus geglo het vir die vergifnis van sondes, en tog, op 'n dieper vlak het hierdie twyfel opgeduik wat ek nooit geweet het bestaan nie. Toe my hemelse Vader 'n pad deur my seun gevind het om my te vertel hoe kosbaar ek vir Hom was, het dit my waardeloosheid na die oppervlak gebring, en ek het myself bevind dat ek teen Hom veg selfs toe ek nie wou nie. Die woorde van my Vader het soos 'n vuur in my hart gebrand. Hierdie woorde het my waardeloosheid gekonfronteer en was ywerig om dit te verslind. Hierdie stryd het vir 'n paar minute voortgeduur totdat ek uiteindelik 'n stem in my gedagtes gehoor het, *Gaan jy my liefde vir jou verwerp?* Ek was weer verbaas, en ek het dadelik my sonde bely en in my hart gesê, *Here, ek aanvaar U genade deur Christus se offer. Dit is net te wonderlik om dit te begryp, maar ek aanvaar dit.* Deur my seun het my hemelse Vader tot die kern van my wese gereik om Sy liefde vir My deur Sy Seun te openbaar. Hy het my gevoelens van waardeloosheid oopgegrawe en my hart gewen. Dit is baie interessant dat dit op die Sabbat was dat Hy Sy vreugde in my deur Sy Seun uitgespreek het.

Alhoewel ek hierdie vryheid gesmaak het, sou die vyand nie oorgee sonder 'n stryd nie. Die vlamme van liefde sou tyd neem om my waardeloosheid te verteer. Hierdie nuwe gedagtes het my denkwysse heeltemal verander en my op 'n pad geplaas wat ek my nooit kon voorstel nie. Om die vryheid van ons kindskap in Christus te verkondig, is een ding, maar om te besef hoeveel die ander koninkryk jou hart in die hande het, is 'n ander, en so het ek persoonlik vir myself die Groot Stryd in die vorm van 'n identiteitsoorlog ontdek. Ek het myself bevind waar ek heen en weer verskuif tussen koninkryke, maar my bewustheid van my waardelose prestasiegebaseerde denke het duideliker geword. Elke keer wanneer ek in die verkeerde koninkryk geval het, kon ek na die oewers van die rivier kom en weer die stem hoor: "Jy is my geliefde Seun deur Christus Jesus." Ek het die sleutel tot die koninkryk gevind! Ek het my seunskap geërf deur Christus se Seunskap.

Identiteitsoorlog

Met hierdie sleutel in my hand was ek gevul met 'n diep gevoel van seën. Die seën wat op die Seun van God rus, het na my en baie ander dele van my lewe oorgespoel. Drie jaar later het ek begin om sommige van hierdie konsepte in 'n jeugbybelstudiegroep te deel en dit is waar ek Craig en Bronwyn Jacobson ontmoet het. Craig het homself dadelik met die boodskap versoen en by ons aangesluit om hierdie boodskap aan te bied. Die volgende jaar, 2005, het ek begin om die sleutelbeginsels uit te skryf, wat in 2001 net na 9/11 aan my gegee was. Dit het my byna 12 maande geneem om te voltooi, al was dit net 'n klein

boekie. Ek moes verskeie hindernisse oorkom om dit te voltooi. Die meeste hiervan was gekoppel aan voormalige gewoontes wat verband hou met vermaak. Wanneer ek in enige vorm van vermaak betrokke sou raak wat in stryd was met die beginsels van ware seunskap, was ek heeltemal ontnem van enige vermoë om te skryf. Wanneer ek my sonde bely en my seunskap herwin het, sal die woorde met gemak van my gemoed in die rekenaar vloeï. Ek was verbaas dat baie van die aktiwiteite wat Christene as onskuldig beskou, dit vir my onmoontlik gemaak het om te skryf en met die Gees van hierdie verhoudingskoninkryk te verbind. Ek het vinnig geleer dat, as ek in hierdie koninkryk wou bly, al die ontspanning en vermaak wat 'n liefde van mag en prestasie bevorder het, uit my lewe verwyder moet word.

Alhoewel ek van baie van hierdie dinge bewus was deur die lees van die Gees van Profesie, was my vermoë om dit te oorkom, beperk. Ek het gevind dat ek gereeld teruggekeer het na ou gewoontes, veral net na tydperke wanneer ek my kamer skoongemaak het van dinge wat my hartstogte stadig van Christus weggedraai het. In my geval was dit grootliks dokumentêre en geskiedenisrolprente, sport en sommige rekenaarspeletjies. My nuwe identiteit as 'n seun van God het aanvanklik die stryd tussen die vlees en die Gees versterk. Dit het nogal vreemd gevoel as ek kyk hoe ander mense heeltemal gemaklik was daarmee om sekere vorme van sogenaamde skadelose vermaak te betree, dinge wat my lewe een groot hel gemaak het. Het hulle nie gevoel wat ek gevoel het nie? Was daar geen worsteling in hulle nie? Dit het my 'n paar jaar geneem om die nuwe koninkryksbeginsels wat in my lewe werk, te waardeer totdat groot klompe lae van die ou koninkryk ontwortel en oorwin is.

Vertel dit aan die Wêreld

Vyf of ses maande na die afhandeling van die boek *Identity Wars*, het ek 'n paar lesings in Wes-Sydney onder dieselfde titel aangebied. Die aanbiedings is gehou op 28 en 29 April 2006. Die eerste twee preke was getiteld *Identiteit Verloor* en *Identiteit Herwin*. Hierdie was in wese dieselfde as dié wat ek in 2001 aangebied het. Daarna het ek die preek *The Glory of Children* (Die Eer van Kinders) bekendgestel. Hierdie preek het die beginsels van seunskap, soos aan my geopenbaar deur die verhaal van Jesus se doop, geneem en hulle op die vlak van die rol van 'n vader aan sy kinders, gestel. Die sleutelvers was:

Spreek 17:6 Kindskinders is 'n kroon vir grysaards, en vir die kinders is hulle vader 'n eer.

Hierdie aanbieding het die rol van vaders geopenbaar om hul kinders te seën soos ons Hemelse Vader Christus by die doop geseën het. Dit het geopenbaar dat die seën van die Vader deur Christus na die aardse vader vloeï om met sy kinders te deel. Die rol van die moeder bepaal hoe sterk die seën van die vader sal wees, want die vader het slegs soveel gesag as wat sy vrou hom sal gee. Die volgende twee aanbiedings het gehandel oor 'n familiegeskiedenis wat die families van Nimrod en Abraham vergelyk as uitdrukkings van twee koninkryke; een 'n verhoudingskoninkryk gebaseer op seën, en die ander 'n mag en prestasie-gebaseerde koninkryk. Die finale aanbieding het gewys hoe hierdie twee koninkryke die Tweede Engel se boodskap en die val van Babilon beïnvloed het. Hierdie gedagtes was vir my revolusionêr, maar hulle was almal 'n natuurlike progressie om ons seunskap in die Seunskap van Christus te vind. Die atmosfeer in die aanbiedings was wonderlik. Harte is geraak en lig het in baie gedagtes begin opkom. Ek het gaan slaap in die arms van die Seunskap van Jesus; ek was diep verlief op my hemelse Vader.

Vroeg Sondagoggend op 30 April, omstreeks 5:00vm, het ek wakker geword met die geluid van 'n gesang. Die bron van hierdie musiek was 'n raaisel. Ek het die Charles Wesley-lied "And Can It Be" gehoor. My gedagtes was oorstroom met gedagtes van die koste van Golgota en die vreugde wat ek gehad het om sonder twyfel te weet dat God my Vader was deur Christus. Op daardie oomblik het ek 'n oorweldigende gevoel van die Vader se liefde ervaar. Die emosie was so groot dat ek gedink het ek sal verdrink. Ek was so verbaas dat ek eintlik aan my Verlosser gesê het, ek weet nie hoeveel meer hiervan ek kan hanteer nie. Dit was 'n dwase ding om te sê, maar ek het geen veroordeling gevoel nie en die intensiteit het verlig. Weereens het my waardeloosheid vorendag gekom, maar dit was baie minder as in 2001. Ek het toe die opdrag baie duidelik gehoor: Hierdie boodskap moet jy na die wêreld neem. Die boodskap van ons kindskap wat deur die Seunskap van Christus teruggeëis word en die seën wat deur vaders in die huis en oudstes en pastore in die kerk uitgegiet word. Ek het ingestem om dit te doen, sonder om te weet hoe. Ek het dadelik na my vriend, Eddie Perez, gegaan wat saam met my gereis het en aan hom verduidelik wat so pas gebeur het. Hy het ingestem om my te help in hierdie nuwe onderneming.

Die diep seën wat ek ontvang het, was 'n vuur in my siel. Ek het begin deur my vrou en seuns te roep en hulle tydens die Vrydagaandaanbidding te seën. Hierdie seën kan nie gegee word voordat jy dit ontvang het nie. Sonder 'n diep gevoel van die liefde van die Vader deur die Seun van Christus, het ons niks om te gee nie. Wanneer ons dit deur geloof ontvang, wil ons dit deel. Dit kan nie teruggehou word nie.

Die Seëning

By een van die kerke waar ek op daardie stadium as leraar gedien het, het ek die kinders uitgenooi om vorentoe te kom, en een vir een het ek my hande op hulle gelê en hulle geseën. Ek het stil gebed voor elke gebed. *Here, wat wil U hê dat ek hierdie kind moet vertel?* Toe ek begryp dat die Vader Sy seën deur menslike kanale uitgiet, het ek die belangrike rol gesien wat ek moet speel om die Woord van God te spreek in die lewens van die families in my gemeentes. My gebed het so gegaan:

"Liewe Vader, dankie vir Marion. Sy is U kosbare dogter in wie U deur Christus, ons Here, behae het. Mag sy altyd weet dat U haar liefhet en haar die genade gee om haar ouers te gehoorsaam en mag sy grootword om 'n vrou van God te wees wat altyd staan vir wat reg is. Ons dank U in Jesus se naam."

"Vader, dankie vir Stefan. Hy is U geliefde seun in wie U 'n welbehae het, deur Christus Jesus. Mag hy weet dat ons lief is vir hom as 'n kerkfamilie en gee dat hy sy ouers altyd sal eer dat hy sal grootword om die man van God te wees waarvoor U hom geroep het."

Ek sal dan 'n paar dinge byvoeg wat tot my gedagtes kom en die gebed afsluit. Die volgende oggend het een van die moeders my geskakel en gesê: "Weet jy wat my dogter nounet gesê het? Sy het gesê: "Mamma, ek is kosbaar." "Waarna ek gevra het, "Hoekom is dit, Liefie?" "Omdat die leraar so gesê het," het die antwoord gekom. Ek het my dogter dit al soveel keer vertel, maar sy was nog nooit so beïnvloed soos deur gister se gebeurtenisse nie."

Dit was 'n sentrale oomblik vir my. Die gedagte het by my opgekom, *Nou weet ek wat dit beteken om 'n leraar te wees*. Die lig het begin skyn op die rol van vaders, ouderlinge en leraars.

Jakobus 1:27 Reine en onbesmette godsdienste voor God en die Vader is dit: om wese en weduwees in hulle verdrukking te besoek en jou vlekkeloos te bewaar van die wêreld.

Reine en onbesmette godsdienste van die ouderlinge en vaders in die kerk is om die wese en die weduwees te besoek en met hulle die woorde van die Vader te spreek. Dit is hulle *plig* om hulle te vertel dat die Vader hulle liefhet en dat hulle vir Hom kosbaar is. Dit is wat 'n mens vlekkeloos bewaar van die wêreld. Dit is

die beginsel van die seën wat onderliggend is aan een van die sleutelkwalifikasies van 'n ouderling in die kerk:

1 Timótheüs 3:4-5 een wat sy eie huis goed regeer en sy kinders met alle waardigheid in onderdanigheid hou. (5) Maar as iemand nie weet om sy eie huis te regeer nie, hoe sal hy vir die gemeente van God sorg dra?

As 'n man nie weet hoe om sy vrou en kinders te seën nie, hoe kan hy dan die kerk seën en versorg? Om 'n seun van Abraham te wees, het 'n hele nuwe betekenis in die konteks van die seën aangeneem.

Genesis 12:2-3 En Ek sal jou 'n groot nasie maak en jou seën en jou naam so groot maak, dat jy 'n seën sal wees. (3) En Ek sal seën diegene wat jou seën, en hom vervloek wat jou vervloek; en in jou sal al die geslagte van die aarde geseën word.

Kort daarna het ons 'n seënplegtigheid gehou waar een van die jongmense deur die familie en die kerk geseën is. Dit was 'n diep geestelike tyd en 'n vêrlangse familielid van een van die jeug, wat geen verband gehad het met die kerk nie, het aangedui dat "As dit so is wat julle kerk doen, dan wil ons dit bywoon!"

Kort daarna het ek 'n geskiedenis- en erfenistoer in die Verenigde State onderneem en baie plekke besoek wat verwant is aan die Adventiste-pioniers. Op 12 Oktober 2006 het ons William Miller se plaas besoek. Dit was 'n ware eer om die huis te besoek van die man van wie ek so baie gelees het. Ons het 'n diens in die kapel gehad en toe na die esdoornbome uitgegaan om mekaar se voete te was. Ek het sedert 1994 met gesondheidskwessies gesukkel en met die vlugvoosheid en die geweldige baie reis het ek baie moeg gevoel. Ek het begin dink aan die bevel wat vroeër in die jaar gegee was om die identiteitsboodskap na die wêreld te neem en ek het in my gedagtes bevraagteken hoe dit moontlik sou wees as ek die hele tyd so moeg voel. Soms kon ek amper nie loop nie weens inflammasie, spysvertering en maagkwessies. Terwyl ek daar in die woud op William Miller se plaas gesit het, het ek in die lug opgekyk, twee arende gesien, en dadelik het hierdie vers in my gedagtes gekom:

Jesaja 40:31 maar die wat op die HERE wag, kry nuwe krag; hulle vaar op met vleuels soos die arende; hulle hardloop en word nie moeg nie, hulle wandel en word nie mat nie.

Ek het aan die belofte vasgehou en uit daardie woud gestap en vertrou dat die Here sou doen wat Hy beloop het. Ongeveer een maand later het 'n gedagte oor die seën van Christus by Sy doop by my opgekom.

Matthéus 3:17 En daar kom 'n stem uit die hemele wat sê: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.

Hierdie gebeurtenis het net gesag gehad as dit 'n ware Vader was wat met 'n ware Seun praat. Die manier waarop my Vader my bereik het, was om my te laat kyk na die liefde wat ek vir my seun gevoel het. Hy het dit vergelyk met Sy liefde vir my. Hy het my van hierdie liefde verseker deur die woorde wat Hy aan Sy Seun by Sy doop gespreek het. Ek het besef dat dit alleenlik sin kan maak as Christus werklik deur die Vader verwek was. Die gedagte het sterk by my na vore gekom:

Johannes 5:26 Want soos die Vader lewe het in Homself, so het Hy aan die Seun ook gegee om lewe in Homself te hê.

Baie stukke in die legkaart het inmekaar begin gepas. Terselfdertyd het my spysvertering heeltemal ingegee en ek kon skaars eet. Ek moes aansoek doen vir 'n verlof-tot-afwesigheid van my werk as 'n leraar, aangesien ek eenvoudig nie kon werk nie. Ses weke later het ek 'n kerkkamp bygewoon saam met een van die kerke waar ek voorheen as 'n leraar gedien het. Ek het met my vriend Ruben Olschewsky, een van die kerkouderlinge, gedeel wat ek ontdek het en hy het iets opgetel van wat ek genoem het en my begin ondervra oor die onderwerp van die Seunskap van Christus. Ons het saam op Mt. Glorious geloop; dit was 'n gepaste plek vir so 'n gesprek. Die vrae wat Ruben gevra het, het betrekking gehad op 'n aantal dinge wat ek gestudeer het, en die antwoorde wat ek gegee het, het 'n aantal punte vir hom bymekaar gebring en hy het baie opgewonde geraak. Sy reaksie het my aangemoedig om dieper en verder ondersoek te doen omdat ek onseker was oor wat om te doen met hierdie inligting. 'n Ander goeie vriend het my voorheen stilgemaak toe ek die onderwerp met hom bespreek het, daarom wou ek nie nog ander mense ook vervreem nie.

'Return of Elijah' en 'Life Matters'

Terwyl ek dieper ondersoek ingestel het, het die oortuiging aanhou groei, net soos die sekerheid dat Jesus die Seun van God was, en alles wat Hy besit het van Sy Vader geërf het. Ek het aanmekaar gesukkel met my gesondheid en het met moeite geëet. Gedurende daardie tyd het ek sowat vir twee weke 'n sapsas gedoen en kort daarna, in die middel van Julie 2007, het ek wakker geword in

die middel van die nag met baie gedagtes oor die Seun van God en die Adventiste leerstellings. Nadat ek sowat drie uur wakker gelê het, moes ek opstaan en dit neerskryf. Dit het gedurende die volgende twee weke 'n paar keer gebeur, waartydens ek die eerste konsep van 'n boek voltooi het. My hele studie en ondervinding het verband gehou met die terugkeer van die harte van die kinders na die Hemelse Vader deur vaders en om vaders se harte tot hul kinders te wend (Maleagi 4: 5,6), dus het ek die boek *The Return of Elijah* genoem as gevolg van die boodskap vir gesinne.

Ek het die volgende paar jaar aanhoudend 'n beroep op my kerk gedoen om plek vir die eniggebore Seun te maak en Hom toegang te bied. Hierdie appèl is geweier en het gelei tot die verlies van my verantwoordelikhede en voorregte as leraar. Gedurende die tweede helfte van 2008 het ek die boek *Identity Wars (Identiteitsoorlog)* geskryf omdat ek oortuig gevoel het dat ek die verhoudingskoninkrykbeginsels moes uitskryf deur al die belangrikste leerstellings en geskiedenis van die Bybel uit wat ek geleer het. Dit het gelei tot die boek *Life Matters (Lewenskwessies)* wat teen die einde van 2008 afgehandel was. Op daardie stadium het ek geruime tyd gespandeer om te mediteer oor die houding wat deur mans en vrouens ingeneem word wat die seën in groter mate op hul kinders sal laat vloei.

Ek het die twee beginsels van hoofskap en onderdanigheid begin insien, wat uitgedruk word in waardering en respek, seën en eer, asook koesterende eienskappe. My vorige konsepte van manlike en vroulike gelykheid het in wese hierdie posisies in my gedagtes saamgesmelt. Die seënbeginsel het my gedryf om 'n duidelike onderskeid tussen man en vrou te sien en dit het my 'n dieper insig gegee in verband met wat dit beteken om na die beeld van God geskep te wees.

Genesis 1:26 En God het gesê: Laat Ons mense maak na ons beeld, na ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en die vee en oor die hele aarde en oor al die diere wat op die aarde kruip.

Ek het voorheen die beeld wat in die bostaande vers genoem word, as 'n individuele beeld verstaan. Noudat die seënbeginsel in my gedagtes 'n onderskeid gemaak het, het ek skielik die beeld van man en vrou begin sien as 'n beeld van die Vader en Sy Seun. Die parallel is duidelik in die Skrif geopenbaar.

1 Korinthiërs 11:3 Maar ek wil hê dat julle moet weet dat Christus die hoof is van elke man, en die man die hoof van die vrou, en God die hoof van Christus.

Die hoofskap van die man oor die vrou volg dieselfde beginsel as die hoofskap van die Vader oor die Seun. Dit beteken dat die seën wat die Vader aan Sy Seun gegee het, weerspieël word in die seën wat die man aan sy vrou gee. Dit openbaar ook dat, soos Eva uit Adam geneem is, so is Christus uit die Vader geneem.

Spreuke 8:22-25 DIE HERE het my berei as eersteling van sy weg, voor sy werke, van ouds af. (23) Van ewigheid af is ek geformeer, van die begin af, van die voortyd van die aarde af. (24) **Toe daar nog geen wêreldvloede was nie, is ek gebore**; toe fonteine, swaar van water, nog nie daar was nie; (25) **voordat die berge ingesink het, voor die heuwels is ek gebore**;

Die openbaring van die Vader wat Sy Seun tydens die doop seën, het soveel meer betekenis gegee aan hoe mans hul vroue moet seën. Tog, om hierdie seën te gee, moet die man self geseën word, en dis waarom Christus die hoof van die man is – om hom te seën. Dus gee 1 Korinthiërs 11:3 'n waterval-seën van vreugde van Vader tot Seun en van Seun tot man en van man tot vrou en natuurlik van man en vrou tot kinders. Dus, wanneer man en vrou die ware God en Sy Seun aanbid, word hulle omskep in die beeld van seën en begin om te seën. Die aanbidding van die ware God sal hierdie seën outomaties, wanneer ons dit verstaan, bring.

Die Goddelike Patroon

Aan die begin van Oktober 2011 het al hierdie gedagtes oor hoofskap en onderdanigheid, seën en eer, ontplof in die druk van die boek *Die Goddelike Patroon*. Dit was gebaseer op die belangrikste Adventiste-pioniers se teks, 1 Korinthiërs 8:6. Ek het amper elke dag vir twee weke lank geskryf om die boek te voltooi. Die boek het 'n spesifieke doel in gedagte gehad: hoe 'n persoon leierskap moet hanteer wanneer dit in afvalligheid verval. Die boek verduidelik die seën of vloek wat plaasvind, afhange van hoe ons binne of buite die aangestelde leierskap se kanaal beweeg. Die vraag is of dit reg is vir 'n vrou om haar man in die openbaar uit te daag met sy foute om hom te beskaam. Sal so 'n houding sy leierskap en die begeerte om te seën verhoog of verminder? Moet 'n kerklid die kerkleiers oor hom of haar in die openbaar blootstel? Sal dit dieper gevolge hê as wat verwag word? Sal dit die vermoë om te seën afsny wanneer hoofskap vervang word met 'n plat, vlak struktuur binne 'n organisasie? Die

hartseer wat ek met my kerk ervaar het, het 'n enorme versoeking geskep om die leiers te vergeld en bloot te stel, maar ek was gewaarsku om nie die Here se gesalfdes aan te raak nie, sodat ek nie 'n vloek op myself bring nie.

Een van die dinge wat my bekommer het oor die Goddelike Patroon, is dat die persoon in die kanaalposisie onder die leierskap van die bron rus. Soos ek geskryf het, het dit per toeval gebeur dat hierdie beginsel in hoofstuk sewe (sewe verbind met die Sabbat) van die boek uitgespreek is. Ek hou daarvan om, waar ek kan, ekstra lae betekenis by te voeg. In hoofstuk 18 van die boek het ek hierdie woorde geskryf:

Dit is waar die goddelike patroon belangrik word. Die Sabbatsbeginsel is 'n beginsel van rus van ons werk. Slegs dié wat in die kanaal van seën kan rus, sal werklik kan rus van hul werk.
Die Goddelike Patroon, bl.149; *The Divine Pattern*, p.122.

Sonder om dit ten volle te besef, het ek begin sien dat die ware Sabbatsrus net gevind kan word waar Christus rus in 'n verhouding met Sy Vader. Christus rus in Sy volle aanbidding en gehoorsaamheid aan Sy Vader. Dit is die enigste plek van rus in die heelal, en dit is waar Christus woon. As jy Christus sien as 'n gelyke vennoot wat identies is aan die Vader, dan is daar geen rusplek nie, want so 'n persoon staan altyd op hul eie voete en leun nooit op iemand anders nie.

Die Goddelike Patroon het ook uitgelê hoe die bron-en-kanaalbeginsel op baie verhoudings van toepassing is. Ek het stadig maar seker begin sien dat wanneer God gesê het "laat ons mense na ons beeld maak," dit beteken dat al die belangrikste dinge in hierdie lewe deur die Goddelike Patroon van die bron en die kanaal kom. Die patroon het ontstaan in dinge soos die volgende:

BRON	KANAAL
Ou Testament	Nuwe Testament
Allerheiligste	Heilige Plek
Tien Gebooie	Boek van die Wet
Son	Maan
Hemelse Heiligdom	Aardse Heiligdom
Bybel	Gees van Profesie

Hierdie verbintenisse het orals te voorskyn gekom en heelwat legkaartstukke het in plek geval. Dit het net soveel sin gemaak dat wanneer jy eers uitgevind het wie Christus werklik is - die onderdanige-kanaal Seun - dan word die hele Bybel met hierdie beeld oral verlig. Ek het toe die betekenis van hierdie gedeelte verstaan:

Kolossense 2:2-3 dat hulle harte vertrous mag word, deurdat hulle saamgevoeg word in die liefde en tot alle rykdom van die volle versekerdheid van insig, **om die verborgenheid te leer ken van God en die Vader en van Christus, (3) in wie al die skatte van wysheid en kennis verborge is.**

Deur die raaisel van God en Christus te ontdek - wat hulle ware verhouding beteken, het ek die verborge skat van wysheid en kennis ontdek. Hierdie ontdekking het net eenvoudig my verstand en hart laat opspring van vreugde; sulke pragtige simmetrie wat neergepen is in die hele skepping en terselfdertyd die sleutel tot begrip van die hele Skrif. Hoe wonderlik is ons God!

In gesprekke met my vriende Gary Hullquist en Frank Klin het ons begin om die implikasies van die Goddelike Patroon oor die wet en die Sabbat te bevraagteken. Dit het tot my gekom dat die weeklikse Sabbat aan die son gekoppel was. Ons sien sewe omwenteling van die son rondom die aarde (Ps. 19: 4-6). Die jaarlikse Sabbatte was waargeneem deur sewe volledige siklusse van die maan. Ek het by myself gewonder, *Kan dit moontlik wees dat die Sabbat ook met 'n Goddelike Patroon funksioneer?* Een van die sleutelbeginsels van die Goddelike Patroon is dié van verheerliking.

Hebreërs 1:3 **Hy, wat die afskynsel is van sy heerlikheid** en die afdruksel van sy wese en alle dinge dra deur die woord van sy krag, nadat Hy deur Homself die reiniging van ons sondes bewerk het, het gaan sit aan die regterhand van die Majesteit in die hoogte,

1 Korinthiërs 11:7 Want 'n man moet die hoof nie bedek nie, omdat hy die beeld en heerlikheid van God is; maar die vrou is die heerlikheid van die man.

Die kanaal is die verheerliking van die bron, en die gedagte het by my begin opkom dat die jaarlikse Sabbatte moontlik grootse seën kan bring wanneer dit in lyn kom met die weeklikse Sabbat. Dit moet verstaan word dat dit net sin maak as jy geanker is in die Vader en Seun se verhouding van seën en rus. Dit is die sleutel. Wanneer jy vanaf 'n ander platform werk, maak niks hiervan sin nie. Dit hang alles af van die God wat jy aanbid en die oortuiging dat Hy jou wil seën.

Die Goddelike Patroon van die Sabbat

Ek het die onderwerp van die insettinge noukeurig bestudeer. Ek het myself 'n eenvoudige vraag gevra: Wat is die verhouding tussen die wetboek en die Tien Gebooie? Is die wetboek net 'n tydelike voorsiening wat slegs die Tien Gebooie na die kruis laat funksioneer of is dit in werklikheid 'n Goddelike Patroon? Ek het die antwoord op verskeie plekke gevind, die volgende is een duidelike voorbeeld:

Die volk het bewys dat hulle so maklik mislei word, dat Hy hulle in geen opsig sonder beskerming aan versoekings sou blootstel nie. Moses het opdrag gekry om oordele en wette neer te skryf wat God aan hom gegee het om Sy vereistes in die fynste besonderhede te beskryf. Daardie aanwysing met betrekking tot die volk se verpligting teenoor God en teenoor mekaar en teenoor die vreemdeling was 'n blote uitbreiding van die beginsels van die tien gebooie wat so duidelik gestel is dat niemand hoef te dwaal nie. Hulle was bedoel om die heiligheid van die tien gebooie wat op kliptafels gegraveer is, te bewaar. *Patriarge en Profete*, bl. 374.2.

Hier was die verheerlikingsbeginsel! Nadat ek Kolossense 2, Handeling 15 en Efësiërs 2 noukeurig bestudeer het in die lig van die Goddelike Patroon, is ek tevrede gestel dat daar inderdaad 'n kanaal van seën was wat deur die vasgestelde tye van ons Vader vloei. Ek wou vir myself sien of die teorie waar sou wees.

In Oktober van 2013 het ek en Craig Jacobson die Huttefees wat deur Gary Hullquist in Atlanta, Georgië, georganiseer was, bygewoon. Twee weke voor ek moes verstrekkend het ek koors opgedoen wat veroorsaak het dat ek amper nie in staat was om te gaan nie. Ek het pas herstel toe ek by die byeenkoms aangekom het. Voorheen kon ek net twee of drie dae praat en dan moes ek rus. Op die fees het ek elke dag vir tien dae lank opgetree en was elke aand tot laat op en het sterker huis toe gekom as toe ek gegaan het. Wat ons ervaar het, was 'n uitstorting van genade op 'n groter skaal. Ek bely dat ek oor sommige aspekte van hierdie byeenkoms senuweeagtig gevoel het. Ek was nie bekend met sommige dinge nie en was soms teruggetrokke, maar my gedagte van die grootse seën wat kom met die weeklikse Sabbat in lyn met die jaarlikse Sabbat, het 'n werklikheid geword. My broer, Igor Vujica, het gepraat van die veilige plek van die heiligdom waar broeders in liefde kon ontmoet, en dit het voor ons oë plaasgevind. Op die weeklikse Sabbat van die Huttefees het ek beplan om 'n paar jong mans uit te nooi om na vore te kom vir 'n seën. Toe ek opgestaan het

en hulle wou uitnooi, was ek beïndruk om almal te roep. Van die 90 mense in die gehoor het sowat 80 van hulle na die vore gekom. Dit was nie sensasionele emosionalisme nie, maar 'n diep oortuiging van die liefde van die Vader deur Christus, Sy Seun. Net diegene wat daar was, sal kan getuig van wat daardie dag gebeur het. Die liefde wat die Vader vir Sy Seun op die oorspronklike Sabbat in Eden uitgestort het, was oor ons uitgegiet en het ons geseën.

Ek het voortgegaan om hierdie beginsel te toets om mense uit te nooi vir 'n seën op die Sabbat en veral op die Sabbat gekombineer met die jaarlikse Feeste se Sabbatte. Elke keer was dit dieselfde. Dit is nie iets wat op die mense afgedwing word nie, maar die reaksie was altyd groter as daar 'n belyning van die Sabbatte was. Ek het dit in verskeie lande getoets en in 'n aantal tale, deur vertalers. Die reaksie was altyd dieselfde.

Na 2½ jaar van weldeurdagte studie, gebed en toetsing te midde van baie groot opposisie, is ek heeltemal seker dat ons Vader die feeste as 'n verheerliking van die weeklikse Sabbat gegee het. Hy stort Sy Gees uit in hierdie tye in ooreenstemming met Sy Sabbat-Sewe-Beginsel. Al hierdie dinge verbind ons tot die eerste Sabbat in Eden toe die Vader aan Sy Seun gesê het: "U is My geliefde Seun." Teen sulke dinge kan daar geen wet wees nie.

Op die oomblik lei my reis omtrent die seën van my Vader my nou tot 'n samevloeiing met die seën in die Sabbat. Dit is in volle harmonie met ons pionierplatform om al die gebooi van God deur die geloof van Jesus te hou. Sien die boekie *Stand by the Landmarks* vir meer hieroor.

Daar is baie wat beweer dat ons pioniers nooit die feeste gehou het nie en daarom moet ons dit ook nie hou nie. Wanneer u erken dat die kerk die 1888-boodskap (wat die verbonde ingesluit het) verwerp het en in duisternis gewandel het, is dit nie moeilik om te sien hoekom hulle nooit op 'n plek gekom het om die Sabbat met groter krag te beleef nie. Ek het 'n aantal boekies voorberei wat hierdie vraag behandel en hulle verskyn aan die einde van hierdie boekie.

Is dit regtig so moeilik om te sien dat Satan werklik nie wil hê dat mense die volle seën van die hemelse Vader deur Christus moet ontvang nie? Hy sal alles in sy vermoë doen om dit te verhoed. Hy het beplan om die heilige feeste en die wet te verander. Hy het die leiers van die Adventiste kerk teen die 1888-boodskap oor die verbonde gedraai en weer deur die mislukking van die kerk om te reageer op die 1888-studiekomitee, en nou het die Adventiste Godheidsbeweging ook hulself aangespoor om die lig te weerstaan op dieselfde vraag. Satan wil nie hê jy moet geseënd wees nie, my vriend. Hy wil nie hê dat jy aangeraak sal word deur daardie lieflike Gees van Jesus wat in hooggety kom

op die tyd wat vir verkwikking aangewys word nie. Kyk, Hy staan by die deur en klop vir die wat honger en dors na geregtigheid.

Boodskap Ontvang op Vasgestelde Tye van Sabbatte

Soos ek teruggegaan het en die tyd nagegaan het watter sleutelboodskappe tot my gekom het, is dit nog 'n bewys van die vasgestelde tye.

Gebeurtenis	Tydperk
<i>Begrip:</i> My persoonlike openbaring dat my Vader in die hemel my liefhet en niks tussen my en Hom wil hê nie.	2001 Sewende-jaar Sabbat (Levitikus 25) Sewende-dag Sabbat
<i>Geboorte:</i> Eerste Identiteitsoorlog Preke	2001 Sep 28-30. Dag van Versoening, Sewende-dag Sabbat en Sewende-jaar Sabbat
<i>Missie:</i> Geroep om dit aan die wêreld te vertel	2006, Mei 1 – Nuwemaan
<i>Hulpbron:</i> Stryd in Miller se Woud en belofte van krag	2006, Okt 12. 3de Dag Huttefees. 17de dag van 7de maand.
<i>Fondasie:</i> Life Matters/Lewenskwessies	2008 Sewende-jaar Sabbat
<i>Sleutel:</i> Goddelike Patroon	2001, Sep 30 – Okt 14 – Periode van die Fees van Trompette tot die Begin van die Huttefees.

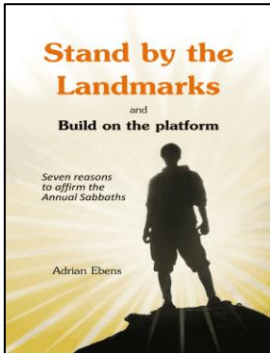
Hierdie is nie toevallige gebeurtenisse nie. Baie van die kritieke gedeeltes van my reis het gedurende vasgestelde tye gekom en ek het niks hiervan geweet tot 2015 nie. Selfs voordat ek Hom deur die insettinge aangeroop het, het my Vader my geantwoord en geseën. Waarlik, Hy is genadig en barmhartig. In 2008 toe ek die boek *The Return of Elijah* met Craig Jacobson gedeel het, het hy en ander my vertel, nadat hul die boek gelees het, dat dit deel van die vierde engel se boodskap was. Sedertdien het ek die volgende stelling wat ek vir u oorweging bied, ontdek:

"Hoe het dit gekom dat ek verklaar het, dat New York deur 'n getyggolf weggevee moet word? Dit het ek nooit gesê nie. Ek het gesê, toe ek na die groot geboue kyk wat daar gebou word, verdieping op verdieping: **Watter verskriklike tonele sal plaasvind wanneer die Here sal opstaan om die aarde geweldig te skud! Dan sal die woorde van Openbaring 18:1-3 vervul word.** 'Die hele agttiende hoofstuk van Openbaring is 'n waarskuwing van wat op die aarde kom. Maar ek het nie spesifieke lig ontvang omtrent wat

oor New York sal kom nie, **net dat ek weet dat die groot geboue eendag daar platgegooi gaan word deur die draai en omkeer van God se krag.** Vanuit die lig wat aan my gegee is, weet ek dat verwoesting in die wêreld is. Een woord van die Here, een aanraking van sy magtige krag, en hierdie massiewe strukture sal val. Tonele sal plaasvind, waarvan ons die omvang ons nie kan bedink nie. Vry vertaal vanuit *Review and Herald*, 5 Julie 1906.

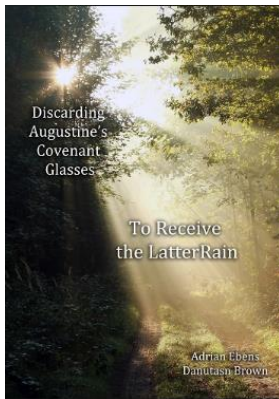
Hierdie stelling dui daarop dat die 4de engel se boodskap sal begin net nadat die torings in New York geval het. Die eerste *Identiteitsoorlog*-boodskap het 2½ weke na 9/11 gekom. Ek bied hierdie dinge aan jou vir jou oorweging. Ek getuig daarvan en laat dit aan jou oor om te besluit of jy die ekstra maagde se olie wil hê of nie. Ek bid dat jy in hierdie kosbare lig sal kom en die lieflike vreugde van ons Vader sal smaak. Hierdie boodskap is op 'n Sabbatdag gedurende 'n Sabbatjaar opgewek. Dit is gebore op 'n Sabbat wat binne 'n sewende jaar aan 'n Versoendag gekoppel is. Die wêreldwye omvang van die boodskap is gegee op 'n nuwemaan en die belofte van krag was tydens die Huttefees gegee. Die Gees wat my deur die hele tyd gelei het, is die wonderlike Teller wat by Sy vasgestelde tye hou om te seën en Hy sal dit nie terugtrek nie. Kyk, die Bruidegom kom. Gaan uit om Hom te ontmoet!

Verwante boekies oor hierdie onderwerp beskikbaar by maranathamedia.com

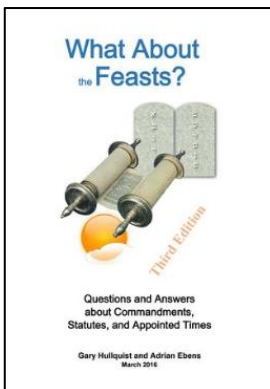
Standing by the Landmarks

Die Adventiste beweging is gegrond op Openbaring 14:12 om diegene in te sluit wat die gebooe van God en die geloof van Jesus bewaar. Vanaf hierdie fondasie openbaar hierdie boekie die verbinteniss met 'n begrip van die geregtigheid van Christus wat geopenbaar word in gehoorsaamheid aan al die gebooe van God.

Discarding Augustine's Covenant Glasses

Leer hoe die verbondstelsels, soos ontwikkel deur Augustinus, die ontvangs van die Laat Reën verhoed het sedert die 1888 boodskappe gepreek is.

What About the Feasts?

What About the Feasts? beantwoord baie vrae soos:

Word dit vandag van ons vereis om die Insettinge te onderhou?
Wat is by die Insettinge ingesluit?
Bevat die feeste morele beginsels?
Moet ons die Insettinge hou om gered te word?

Sabbatsfontein

Die Woorde wat die Vader met Sy Seun by Sy doop gesprek het, weerspieël die seën wat Hy op Hom uitgestort het op die eerste Sabbat van die Skepping. Daagliks verheug die Vader Hom in Sy Seun, en die Seun verbly Hom in Sy Vader.

Op die Sabbat het die Vader op Sy Seun geblaas en die Seun was verkwik in die liefde van Sy Vader. Hierdie intieme band tussen Vader en Seun is permanent in die Sabbat geplaas, en elke Sabbat blaas die Vader Sy verfrissende rus op Sy Seun en almal wat die Seun aanvaar.

Die liefde van die Vader vir Sy Seun is altyd daar, maar vind uitgedrukking op sekere vasgestelde tye wat die Sabbatsbeginsel reflekteer. Soos ons opkom na hierdie vasgestelde tye betree ons die Vader se vreugde in Sy Seun. Soos ons deel word van die vrou wat op die maan staan en geklee is met die son, ken ons die tye en die seisoene van verkwikking wat van ons Vader se troon gestuur word.

Ons Vader roep ons nou tot 'n meer volledige Sabbatservaring. Ons word geroep tot alle geestelike seëninge in Christus Jesus as kinders van Abraham. Jesus sê vir ons, "Kyk, ek staan by die deur en klop" en Hy klop op die vasgestelde tyd. Sal jy vir Hom oopmaak en saam met Hom maaltyd hou?